

Llegiu avui i cada dia **LA HUMANITAT**, el vostre diari

La Justicia

TRIBUNAL D'URGENCIA

El tribunal **considera** com

tribunal considerà com un delict de desobediència el que se desprèn dels discursos d'Aseminas, a qui s'acusa d'haver intentat desfer els efectes de l'autoritat. La pena que se li imposà fou d'una multa, que ja ha cancel·lat amb el pagament de presó preventiva que ha ofert.

PER TINENÇA IL·LÍCITA D'ARMES

També es va veure en aquest tribunal la causa contra Ferran López Hernández, qui a Sallent, junt amb altres quatre que no foren detinguts, es va dedicar a robar i a vendre estola en mal, desarmant de nou les armes de mines d'aquella població. Els seus companys de delinqüència li robaren el vehicle i el valet.

Després de les proves i el procediment, el tribunal ha condemnat al processat a la pena de tres anys, sis mesos i dies de presó pel delict de robar i a la pena de tres anys i sis mesos, il·lícit d'armes i un dia per

**JUTGE QUE ES REINTE
GRA AL SEU LLOC**

Restablert de la seva malaltia, i
rnat a fer-se càrrec del jutjat
instrucció número 5 el jutge
senyor Joan Pastor.

Aquest jutge robé, ahir al matí,
verses declaracions en el sumari
de l'estructura per la mort misterio
sa del canonge de Sagrera, en la
persona de Carme Ràfols, i els tes
monis han insistit a assegurar que
fueren còrrec, immediatament des
prés dels trets, una dona alta, de
la de blanc, i un home que su
sen que serien els autors.

CAUSA QUE PASSA AL FISCAL

Després de la revocació de què fou objecte la causa per l'atrancament a casa Anís Morera per a la pràctica de noves diligències amb motiu de la declaració de Rafael Sanseverino, ha estat lliurada al fiscal per a la qualifiqui.

CAUSA QUE PASSA A LA JURISDICCIO ORDINARIA
L'autoritat militar s'es inibida a favor de la jurisdicció ordinària en la causa contra Joan Moreno López per dispar d'arma de foc a Sarrià.

La causa pels successos de San
Jo, per la qual estan processats Jo
p Gómez (a) l'italià, i nou mé
a passat a plenari.

Telèfons d'
LA HUMANITAT
 Redacció: 2212

Impremta : 1444

litas. — «Casino del mar», «La mala compañía» y «La cucaracha». — «Dama por un día», «La senda sangrienta» y «El Sr. Brown». — «El rey de los hoteles».

entend. — «Tartarin de Tarascon»
«Por que trabajar i 6 cómics ma-
lía. — «El amor de Carlos II,»
«cabeza de un hombre» i «Contigo
la estratosfera».
Triomf. — «Tierra de pasión», «De

nie de candieñas» i «Anica en
pais de las maravillas». —
tuán. — «Alma de ballarina, el
crimen del Museo» i «Nadando
seco». —
piga. — «Así ama la mujer, el
abuelo de la criatura», «El carne
amarillo» (tarda). —
ile. — «Imitación de la vida», «
calentura del oro» i «Opera tele
nica». —
alkyria. — «Identidad desconocida
El desquite» i «La chica de l

	Ant.	Avul
napoli Petrolia	140	—
napoli Catalans ntes	90	—

...nónica 7 %, pref ...	112 -	111 85
...nónica ordinaries -	116 50	117 -
...o Salinera Española	70 -	

Llotja

DESPULLES		
24	26	
22	29	
20	21	
28	29	
27	28	

Preus en ptes. els 60 quilos.		
nuts prims	20	21
ronet	19	20
ço	18	19
Preus en rals la quartera de 70 litre		

da Extremadura	87	
Mancha	87	
resc Plata, dispon....	43 60	44
en pais	40	41
di, Urgell	96	
aiola, Andalusia	59	60

LEGUMINOSAS		
aves Andalucía	44	45
em Extremadura	44	45
en Mallorca		
aves Andalucía	44	45
em Extremadura	44	45
es Andalucía	40	

m étrangères	42	42 50
m pais	42	42 50
m étrangers	42	44
ixes	42	44
ols étrangers	90	96
m pais	100	
ntilles Andalusia ..	110	120
m Salamanca		

PALLA I ALFALS	
als 1. ^a	6
als 2. ^a	5
la d'Urgell	2 50
un curta	2 50

stelló, negra	88
issa	28
llocca	28 50
tafera, negra	31 50
	80

aroc, negra 88
reus en rals els 42 quilos

blicans

1912

TERRATENIENTES
—Ya veu, una de les coses que heu anunciat és la reforma de la reforma de la reforma agrària...
—Re-formones!
(De «La Voce»)

ENTRE BILBAINOS
—Ahora, después de oír a Asaña, oímos a Gil, después a Lerroux, después a sien más...
—¿Qué quieros? Es el fútbol de verano.
(De «El Sol»)

FECHAS
¿Qué día dice que es el de la C. E. D. A.?
(De «El Diluvio»)

EL AGUAFIESTAS
—¡Buenas tardes!
(De «Heraldo»)

AL HABLA CON ESPAÑA
—¿Eh? ¿Cómo? ¿Qué? Nada, nada, no se oye nada. (Este oído izquierdo lo tengo inútil).
(De «La Libertad»)

Focs de Bengala
L'ESCEPTICISME
Edmond About, de la mort del qual hom ha commemorat amb no massa soroll el cinquantenari, era un esceptic. Molt que un esceptic, un emenitista. S'imaginava el món com una immensa taula de café, on, per a ésser punt fort, cal portar al roig blanc la desocupació i la trontoria. Havia fet molta de tot el que se li posava a tret i a tres es capia entre els seus contemporanis un públic i una fama. Avui — cinquanta anys després — ben poca cosa resta de la seva obra i són comptats els que li recorden el nom.

Cal no anar amb compte a sentir plaça d'esceptic a tot drap. Hi ha valors eternes i autèntiques, envestides contra les quals descalca el que s'hi llança sense pena ni glòria. Bé està que fem brometa amb la coberta del company A, amb la pipa de l'amor H. Però la Cultura, l'Amor d'humanitat, la Ciència, el Pensament, l'esperit de sacrifici i tantes altres coses han de quedar al marge dels acudits del primer que passa. Molt bé que pensem escepticisme davant l'intranscendent. Però no tot és intranscendent a la vida.

L'escepticisme de Voltaire fou gran i perdura per tal com a planar, amb volada d'àguila, damunt de coses falsament tingudes per sagrades i immutables. Però el seu deïm portar de l'escepticisme, com Edmond About, no seran aquelles sinó parades d'aquells que tots, qui més qui menys, hem rebut les carícies al capell, sota els arbres de la Rambla.

J. M. FRANCES

LA PREMSA

Després de la collaboració

La Lliga sempre ha estat amiga de les collaboracions: recorda la dictadura; recorda aquell «partido centrista» del senyor Cambó; mireu ara, l'Ajuntament i la Generalitat.

La Publicitat dedica el seu editorial a l'actitud d'ara de la Lliga, fruit de la seva darrera collaboració.

«A Barcelona i fins a Madrid ha circulat el rumor que els consellers gestors que la Lliga té a les corporacions estaven decidits a presentar la dimissió dels càrrecs. Abans d'ahir el governador general responia evasivament a preguntes sobre la qüestió i intentava establir una solidaritat entre tots els gestors que fins ara no ha estat confirmada pels representants de la Lliga. Altrament, el Congrés diu que esdevindrà la tornada del senyor Ventosa per a saber quina serà l'actitud de la Lliga en els pròxims debats parlamentaris, debats que segurament es reduiran a la llei de Restriccions i a l'actitud contra els senyors Asaña i Casares Quiroga.

No ha de fer estrany a ningú que una actitud tan inesperada amb ambigua sigui comentada vivament a Barcelona i a Madrid mateix. Resulta incomprensible i es tema de picants comentaris. Com s'explica que un partit que no solament s'ha sentit molt pròxim al Govern, sinó que s'ha aïllat a una collaboració governamental a Catalunya, en circumstàncies ben preteses ara, a l'hora de cloure la legislatura, manifesti un neguit que fins avui ha sabut dominar sense cap esforç aparent? Comprengem que el fracàs de la seva gestió política en les coses de Catalunya els demostri i els inspiři determinis extrems de darrera hora; però, pels catalanistes que no són del seu partit, aquest fracàs era previst, perquè ajupir-se a la situació creada pel règim transitori era l'única condició als que tradicionalment han estat adversaris de la concepció autonòmica.

Cami del triomf

Cada dia un pas endavant, cada dia més propers de l'autèntica República.

Heus aquí aquests mots de La Libertat:

«La voz del señor Asaña, con la suprema autoridad de quien simboliza ante el pueblo la mas alta y la mas efectiva representación de la República, desde Bilbao resonó en España entera.

De histórico hay que calificar este discurso, que señala una nueva etapa en la historia de las instituciones republicanas de nuestro país.

En Lasesarre habló más que el jefe de un partido, más que un gran gobernante: habló el estadista sereno, comprensivo, profundo, que, sin perder de vista la realidad presente, con su mirada escrutadora atende al mañana, prepara el porvenir, cuida del futuro.

Sus nobles palabras impregnadas de un amor a España que nadie puede superar, impondrán meditación forzosa a todos los ciudadanos conscientes, desde el mas alto hasta el mas bajo. En política, cuando la política se entiende como algo más que los enconos individuales, las envidias personales, las rivalidades privadas, los mezquinos manejos de la oligarquía rural, hay que pensar, sentir y proceder como lo hace el Sr. Asaña.

La formidable corriente de izquierdas, cada día más impetuosa, que puede llegar a ser temible, ha encontrado ya un cauce amplio y bien delineado. Supo trazarlo, con su palabra procer, el Sr. Asaña.

Del torneo, pues, salieron puntuados izquierda y derecha; el centro quedó sin clasificar; lo demás, historias.

Una prueba de lo dicho la dan las fotografías publicadas; el que las examina detenidamente verá de una manera clara que el mitin celebrado el 25 de mayo en Valencia superó, en mucho, a los otros dos que le siguieron.

En lo tocante a los discursos, el del señor Asaña removió toda la Prensa; unos en pro, otros en contra, los comentarios duraron varios días. Señaló que en lo que dijo había materia.

El pronunciado por el señor Gil Robles lo subrayaron los órganos oñicosos y lo combatieron algún periódico republicano. Lo que más se hizo resaltar por éstos fue la ausencia de banderas tricolor en dicho acto.

Y en cuanto al del señor Lerroux, a pesar de ser extensamente divulgado, dado el alto cargo que ocupa el jefe radical, lo comentaron un par de días media docena escasa de diarios y aun alguno de cortísima circulación.

Así, la lucha estaba reducida, de un modo definitivo, entre el sector izquierdista y el derechista.

Y, como no podía ser menos, ha tenido que darse otro mitin en forma de desempate, en terreno neutral, y Baracaldo se ha prestado a ser árbitro del asunto enlazado.

La superioridad de un bando sobre el otro a la vista está.

Evitense los de la Ceda el desplazamiento a la región portuaria. La democracia republicana de izquierda ha afianzado el puesto obtenido en la capital levantina.

No hay que darle vueltas. Lo del domingo en Lasesarre no lo podrán ni imitar.

Aquel gentío, que sufrió voluntariamente molestias y encima tuvo que pagar para poder escuchar al gran republicano, es imposible puedan reclutarlo los cedistas ni aun con la entrada gratis.

Mestalla... Lasesarre... ¡Grandioso! ¿Qué será cuando escribamos, por ejemplo, Stadium Metropolitano madrileño, Estadio barcelonés, etc., etc? ¡El delirio!

Vale más que vengan elecciones y se eviten muchas afecciones cardíacas.

Trajectoria republicana

Vulguin no vulguin — escriu El Diluvio —, és aquesta:

«De tres actos políticos importantes ha sido escenario el campo de Mestalla. El primero constituyó un rotundo éxito, tan republicano como espontáneo: sorprendió a los organizadores. El segundo resultó un éxito de participación. De tercero no pudo evitarse que pasase sin pena ni gloria.

Del torneo, pues, salieron puntuados izquierda y derecha; el centro quedó sin clasificar; lo demás, historias.

Una prueba de lo dicho la dan las fotografías publicadas; el que las examina detenidamente verá de una manera clara que el mitin celebrado el 25 de mayo en Valencia superó, en mucho, a los otros dos que le siguieron.

En lo tocante a los discursos, el del señor Asaña removió toda la Prensa; unos en pro, otros en contra, los comentarios duraron varios días. Señaló que en lo que dijo había materia.

El pronunciado por el señor Gil Robles lo subrayaron los órganos oñicosos y lo combatieron algún periódico republicano. Lo que más se hizo resaltar por éstos fue la ausencia de banderas tricolor en dicho acto.

Y en cuanto al del señor Lerroux, a pesar de ser extensamente divulgado, dado el alto cargo que ocupa el jefe radical, lo comentaron un par de días media docena escasa de diarios y aun alguno de cortísima circulación.

Así, la lucha estaba reducida, de un modo definitivo, entre el sector izquierdista y el derechista.

Y, como no podía ser menos, ha tenido que darse otro mitin en forma de desempate, en terreno neutral, y Baracaldo se ha prestado a ser árbitro del asunto enlazado.

La superioridad de un bando sobre el otro a la vista está.

Evitense los de la Ceda el desplazamiento a la región portuaria. La democracia republicana de izquierda ha afianzado el puesto obtenido en la capital levantina.

No hay que darle vueltas. Lo del domingo en Lasesarre no lo podrán ni imitar.

Aquel gentío, que sufrió voluntariamente molestias y encima tuvo que pagar para poder escuchar al gran republicano, es imposible puedan reclutarlo los cedistas ni aun con la entrada gratis.

Mestalla... Lasesarre... ¡Grandioso! ¿Qué será cuando escribamos, por ejemplo, Stadium Metropolitano madrileño, Estadio barcelonés, etc., etc? ¡El delirio!

Vale más que vengan elecciones y se eviten muchas afecciones cardíacas.

Una actitud i una situació

Actitud plena de dignitat: la de Manuel Asaña. Situació cada dia més difícil: la del Govern. Llegiu aquestes paraules del corresponsal a Madrid de La Publicitat:

«La situació del Govern es fa difícil i insegura; en el Consell celebrat aquest matí s'ha acordat precipitar el tancament de les Corts i reduir el programa parlamentari a nunciat per les poques sessions que celebrará el Parlament; s'aprovava allò que bonament es pugui i el Govern es beneficiará del descans de les vacances com a remei per anar tirant.

Els amics polítics del senyor Asaña elogiaren d'una manera especial la gallardia amb què ha atacat les forces polítiques que han decidit d'inter de breus dies amb els seus votos l'aprovació de l'acta d'acusació. L'actitud del senyor Asaña no és precisament la d'un rei que tracta d'obtenir benevolència dels seus caps, sinó tot el contrari: s'ha aixecat enfront d'ells com un acusador implacable i això no ho comprenen tampoc els vells polítics que creuen que el senyor Asaña ha compromès el seu esdevenidor.

El pecat de la ira

Cada vegada que parla don Manuel Asaña, un dels pocs republicans que encara poden parlar, les dretes s'indignen molt i comencen els seus diaris en latrines. Per què s'indignen tant? Per què els cou.

Heraldo de Madrid, en aquest sentit, escriu:

«Los periódicos de la derecha han reaccionado ante el acto de las de recha, con una virulencia que, si bien es característica en ellos, sobre todo en los últimos tiempos, revela como nunca hasta que punto la pasión ciega los sentidos a la realidad, de que manera el sectarismo embota el juicio al enfrentarse con personas e ideas de la otra acera.

Realmente, aunque concentran sus ataques en la persona del señor Asaña, justo es reconocer que contra quien disparan sus dardos más envenenados es contra la opinión republicana del país. Ciertamente el señor Asaña ha conatado especialmente la mayor aversión de las derechas. Pero lo que a estas saca de quicio es la entusiasta y fervorosa reacción popular por el espíritu republicano que alentó en los primeros instantes de la restauración del régimen.

No es el verbo lo que les encona. Es el impulso, el aliento republicano de libertad y de justicia que crece y madura en la entraña nacional.

Catalunya i la política de masses

Ho escriu l'editorialista de El Diluvio:

«El mitin de Baracaldo ha vuelto a reducir el divertido entretenimiento de los cálculos aritméticos sobre la densidad alcanzada por la concentración de partidarios y del análisis de las fotografías buscando en ellas claros en el gentío. ¿Qué número de correligionarios y simpatizantes ha conseguido reunir en Baracaldo el señor Asaña? Cuarenta mil, dice un periódico. Cien mil, añaden otros. Es igual. El hecho ostensible es que la política española se desenvuelve como una política de masas.

Algunos han comenzado a escribir con malhumor ante esas concentraciones populares y o las salieron o les cuegan burlas. ¿Por qué? ¿Es

A la llarga sempre triomfa

El Liberal fa en el seu editorial un paral·lel entre França i Espanya.

«Ahora bien; si el pueblo francés viviera sin derechos individuales y sin libertades públicas, no durante una semana ni durante un mes, sino durante muchos meses, durante años enteros, la protesta de las masas concentradas no se hubiera podido contener dentro de la tranquilidad; la hubiera rebasado. Y entonces la represión cruenta habría sido inevitable, no tanto por culpa de los manifestantes como por culpa del Gobierno opresor que se negara a gobernar con garantías constitucionales. Las concentraciones hubieran quedado disueltas, aniquiladas; pero el Gobierno estaría hoy fuera de combate, porque habría muerto matando. El Gobierno francés estaría hoy dimitido y sustituido, porque la más elemental noción del arte de gobernar advierte a los gobernantes del peligro que supone para los regimenes el pueblo vencido por la fuerza de las armas. Se resigna con su derrota; entienda a sus muertos; cura a sus heridos; y suporta la prisión de los cautivos; pero si continúa en el Poder el Gobierno opresor, el pueblo ve en ese Gobierno un tirano y no se cansa de luchar hasta vencerlo.

Y lo vence, como en la toma de la Bastilla, cavando fosas para los que caían en la refriega. Lo vence mas pronto o mas tarde; pero lo vence. Lo vence porque el Gobierno en todos los países es lo accidental, y el pueblo, lo permanente. No es posible acabar con el pueblo y es relativamente fácil acabar con los gobiernos y con los regimenes.

Catalunya i la política de masses

Ho escriu l'editorialista de El Diluvio:

«El mitin de Baracaldo ha vuelto a reducir el divertido entretenimiento de los cálculos aritméticos sobre la densidad alcanzada por la concentración de partidarios y del análisis de las fotografías buscando en ellas claros en el gentío. ¿Qué número de correligionarios y simpatizantes ha conseguido reunir en Baracaldo el señor Asaña? Cuarenta mil, dice un periódico. Cien mil, añaden otros. Es igual. El hecho ostensible es que la política española se desenvuelve como una política de masas.

Algunos han comenzado a escribir con malhumor ante esas concentraciones populares y o las salieron o les cuegan burlas. ¿Por qué? ¿Es

CONGRES JURIDIC CATALA

D'acord amb el convingut en el darrer ple de la Comissió Executiva del Congrés Juridic Català, s'han reunit les diverses Sub-Comissions creades i han elegit les menses corresponents, les quals seran integrades pels senyors següents:

Sub-Comissió Permanent. — President: Amadeu Hurtado i Miró; Vice-President: Josep Roig i Bergada i Ramon d'Abadal i Calderó; Antoni Farr i Tusquets, Josep Maria Boix i Raspall, Rafael Gay de Montella, Josep Borrell i Sol, Lluís G. Clot i Junoy, Cristófor Massó i Escotet, Ramon Delgar i Ventosa, Ferrnand Colom i Segarra, Frederic Marimon i Grifell.

Sub-Comissió Permanent. — President: Josep Maria Omar i Gelpi; Vice-President: Joan Mon i Pascual; Secretari: Antoni Arderiu i Pascual.

Sub-Comissió de Ponències. — President: Joan Moles i Ornellà; Vice-President: Francesc Maspons i Anglès; Secretari: Francesc Girons i Martí.

Sub-Comissió Econòmica. — President: Ramon Coll i Rodés; Vice-President: Frederic Frigola i Palau; Secretari: Ignasi Maluquer i de Motes.

Sub-Comissió Bibliogràfica. — President: Pau Font de Rubinat; Vice-President: Jaume Aigarrà i Postius; Secretari: Josep Maria Farré i Morago.

Sub-Comissió d'Actes Oficials i Propaganda. — President: Estanislau Duran i Reynals; Vice-President: Pere Vergés i Moreu; Secretari: Antoni de P. Danés i Casabosch.

que se desee un retorn a la inhibició política que creu els caciques i els conservadors a la manera de uns procuradores que ahorranen tota intervenció en los negocios públicos? ¿Es que se pretende que los ciudadanos sean como unos eremitas domésticos, rumiando en la soledad familiar el pro y el contra de los pleitos políticos? La República ha echado las multitudes a la calle, las suyas y las que le son adversas, y si no tuviera ninguna virtud, y posee la sagrada, habría alcanzado esta de la atracción del espíritu de España.

En Cataluña menos que en ninguna parte pueden ponerse reparos a las concentraciones populares. Somos tierra de multitudes en movimiento. El señor Lerroux inauguró su vida política, en Barcelona, ante densas reuniones populares. De la Solidaridad ha quedado una fecha, el 20 de mayo, y es la de la gran manifestación celebrada en el entonces Paseo de San Juan. Después llegaron los banquetes monstruosos, los mítines imponentes y las manifestaciones enormes. Aquí, pues, nació esa política de masas, que ahora se ha extendido por toda España, adoptada por todos los partidos.

¿Ja ho veieu: d'un quan temps ençà, a Catalunya és on posen més «reparsos» a aquesta política.

La protesta de les esquerres

La de l'Ajuntament popular de Sant Fost de Capcentelles

«Els que sotsgnien, consellers municipals elegits el dia 14 de gener del 1934 i desposseïts de llurs càrrecs a conseqüència dels fets del 6 d'Octubre, sense que sobre d'ells pesi cap procés ni condemna que els privi d'exercir-los, en nom propi i en el dels consellers suplents respectius que en tot cas haurien de substituir-los, es creuen en el deure ineludible de denunciar l'abús de Poder en penetrar a l'Ajuntament de Sant Fost de Capcentelles sota el regne d'excepció, que vulnera preceptes continguts en les lleis bàsiques de la República i de Catalunya en ensenyorir-se uns anomenats gestors en les mateixes condicions i circumstàncies que abans del 14 d'Abril del 1931, els quals feren odiosos els nomenaments de R. O.

Davant d'això esdevingut, interessa principalment recordar:

1. Que la Constitució, en el seu article 9, diu que tots els Municipis de la República elegiran els seus Ajuntaments per sufragi universal igual, directe i secret.
2. Que l'article 39 de l'Estatut de Catalunya diu que els Ajuntaments seran elegits per sufragi universal, directe i secret, en la forma que la llei determinará.
3. Que la Llei Municipal catalana preceptua en el seu article 46, que els consellers municipals seran elegits per sufragi universal, igual, directe i secret, de conformitat a l'esmentada llei i d'acord amb les lleis electorals.
4. Que en l'article 37 de l'esmentada Llei catalana es consigna que els consellers suplents ocuparan els llocs de consellers vacants i les substitucions s'efectuaran en el mateix ordre que els candidats figurin a les llistes, i es podrà sempre tota vacant de conseller per un suplent de la mateixa llista del que ha donat lloc a la vacant.

Per tant, doncs, com a representants legítims del poble de Sant Fost de Capcentelles, mentre una nova conducta al cos electoral no determini els que han d'ésser els nostres successors, ens considerem obligats a fixar la nostra actitud i a tal efecte declaram:

Que considerem fora de llei la constitució de l'actual Ajuntament o Comissió gestora, totes les resolucions que durant el present període d'excepció siguin adoptats, tan per l'Ajuntament com pel Consell de Govern i els Plens Municipals, no tindran ni poden tenir força d'obligar quan del poble, del qual emanen els poders de tots els òrgans de la República segons l'article primer de la Constitució no els prestei el seu suport mitjançant la consulta electoral corresponent.

Que no reconeixem en absolut validesa legal a cap dels acords que pugui prendre la Comissió gestora com en variacions de personal com en la resolució que volgué donar als afers que teníem en tramit o pendents de veredicté d'òrgans superiors i ju-

dicials; ens reservem totes les accions per al dia que estiguí restablerta la normalitat per tal d'exigir les responsabilitats si en quicòm s'excedeixen.

Feta aquesta protesta i advertiment de la legalitat dels càrrecs amb els quals us ha afavorit l'autoritat governativa com també pels acords i disposicions que pogueu prendre, us donem per assabentats.

Sant Fost de Capcentelles, 6 de juliol del 1935. — Signen els consellers i els suplents.

Sota l'estat de guerra

LA CAUSA PELS FETS DE SANT BOI DE LLOBREGAT

El comandant jutge senyor Urrutia ha elevat a plenari la causa que instrueix contra Josep Goiner Oca i nou mes, pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Sant Boi de Llobregat.

El fiscal, en el seu escrit de conclusions provisionals, qualifica els fets com un delict de rebel·lió militar del qual en fa responsable a tots els processats, per als quals demana la pena de reclusió temporal i accessòries.

LA GUARDIA D'AHIR

Durant la guàrdia d'ahir es donaren dos casos de tinença il·lícita d'armes. Els detinguts, en companyia de les diligències instruídes, han passat a la jurisdicció ordinària.

DE L'INCENDI D'UN AUTO-OMNIBUS

El jutge comandant senyor Carles Capdevila ha enllestí les diligències que instruí amb vista de l'incendi d'un autòmnibus. Com ja dèiem ahir, el nombre de detinguts és de cinc i un d'ells presenta una ferida de bala en una mà.

Les diligències han estat elevades a causa i de la seva instrucció n'ha estat encarregat el comandant jutge senyor Biblano.

EL GENERAL DE LA DIVISIÓ CONFERENCIA AMB EL DIRECTOR DE TRAM-VIES

El general de la Divisió estigué ahir matí, conferenciant extensament amb el director de la Companyia de Tramvies, senyor Veiga.

GOVERN GENERAL

CAP NOTICIA - DESANIMACIO I INDIFFERENCIA

Durant el dia d'ahir no fou donada cap notícia al Govern general. Ni un sol comentari entorn del Consell celebrat el passat dimarts. Ningú no pren interès per les decisions que puguin prendre els gestors de la Generalitat, i el Consell de Govern i els Plens Municipals, no tindran ni poden tenir força d'obligar quan del poble, del qual emanen els poders de tots els òrgans de la República segons l'article primer de la Constitució no els prestei el seu suport mitjançant la consulta electoral corresponent.

Que no reconeixem en absolut validesa legal a cap dels acords que pugui prendre la Comissió gestora com en variacions de personal com en la resolució que volgué donar als afers que teníem en tramit o pendents de veredicté d'òrgans superiors i ju-

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició del següent dia, entre altres, les següents disposicions:

Cultura. — Ordre nomenant, en virtut de concurs, el senyor Rosend Argerich i Soteres per a ocupar la plaça de mestre modelista a l'Escola del Treball de Barcelona.

Economia i Agricultura. — Ordre nomenant president de la Comissió Permanent del Consell Superior d'Economia de Catalunya el Sr. Francesc Torres i Vilà.

Ordre-circular referent als exercicis que han de dur a terme els conductors de vehicles automòbils, de conformitat amb l'art. 267, lletra b del Codi de circulació.

Sanitat. — Ordre aclaratori sobre la interpretació a donar a l'art. 267 del Reglament de Metges titulars d'Assistència Pública i Sanitària de Catalunya en relació amb el núm. 1 dels addicionals.

Obres Públiques. — Ordre disposant la confecció d'un pla general d'obres públiques, d'acord amb les directrius i orientacions que s'esmenten, i designant a aquest fi l'enginyer Victòria Muñoz i Oms per a actuar amb subjecció a les instruccions de la Direcció d'Obres Públiques de la Generalitat.

Treball. — Ordre declarant la cessació del senyor Josep J. Cuadras i Comas en el càrrec d'oficial interí del Jurat Mixt de Minería de Catalunya.

Pro indult

Ha estat cursat el següent telegrama:

«Excm. Sr. President de la República: Ateneu Polytechnicum, entitat obrera cultural, amb un miler d'associats, demana V. E. indult condemnats de Turon, d'President Serra i Moret; secretari, Padrós»

AJUNTAMENT

MODIFICACIO DE LINES

Per tal que els interessats puguin formular les reclamacions que creguin oportunes, durant el termini de trenta dies naturals, esdrà de manifest a l'Oficina d'Informació, situada als baixos de les Cases Consistorials, l'expedient relatiu al projecte de modificació de línies, de la Plaça de la Bonanova en la part corresponent al carrer del Raval.

SERVEIS DELS BOMBERS

Durant el pròxim passat mes de juny han estat prestats pel Servei d'Extinció d'Incendis i S. els següents serveis: Grans incendis, 3; petits incendis, 9; incendis, 20; xemetes, 1; falses crides, 1; auxili, 1; reconeixements, 2; esgotaments, 2; explosions, 2; incendis, 1; retén de prevenció, 52; diferents serveis, 50, amb un total de 143 serveis.

refrigeració automàtica KELVINATOR

FRED MÉS FRED MOLTÍSSIM FRED

S'obté amb Kelvinator

La marca insuperable que assegura un resultat magnífic

Representada a Espanya per OYARZUN

L'organització sens rival que garanteix els serveis amb responsabilitat acreditada

Els compradors de KELVINATOR per tant, inverteixen el seu diner en quelcom eficaç i segur

Més de mil instal·lacions frigorífiques KELVINATOR a Espanya

Demaneu projectes i pressupostos gratis.

Importadors exclusius a Espanya: R. OYARZUN i Cia. S. en C.

Madrid. — Paseo Imperial, 10 i Arenal, 3
Barcelona. — Rambla de Catalunya, 81
Bilbao. — Heno, 6
València. — Joan d'Àustria, 25
Sevilla. — Tetuan, 6
Sant Sebastià. — Vergara, 18

Concessionaris per a Madrid: AGÈNCIA KELVINATOR SERRANO, 17

Concessionaris per a València: ERNEST FERRER, S. A. Dorca, 2

Concessionaris per a Aragó: BALDOMER NUÑEZ Coria, 14-Saragossa

el compressor més fort i potent en la seva classe

per a cada cas una temperatura i un moble apropiat

netedat-economia-durada-seguretat

PRENENT-HO DE PASSEIG

LA HUMANITAT escampa arreu els ideals republicans i catalanistes

El Danubi blau en perill de perdre la seva pau

S'HA CONSTITUÏT UNA COMPAÑIA PER A EXPLOTAR L'OR QUE PORTA EL SEU FANG I LES SEVES ARENES

Praga, 17. — S'ha anunciat que va a constituir-se una companyia amb capital hongarès per a l'aprofitament de l'or que conté el fang que arrossega les aigües del Danubi. Les principals instal·lacions per a l'extracció s'establiran a Presburg. El professor Stoces ha efectuat diversos anàlisis del fang del Danubi al seu pas per Presburg, i ha pogut comprovar que conté 0,2 grams d'or per metre cúbic.

Com que les mostres que s'han utilitzat per als anàlisis foren extretes de la part superior del riu, es creu que a una profunditat d'uns 15 metres la riquesa d'or del fang serà molt més gran.

La companyia s'anomenarà Aurea Limitada i està constituïda amb important capital perquè existeix el projecte d'exploitar l'or en gran escala.

La direcció tècnica de l'empresa anirà a càrrec del professor Stoces.

El pla d'organització inclou la construcció de deu grans trocsos que s'instal·laran a l'illa de Corn, que té una superfície de 18 quilòmetres quadrats.

Un americà vol emular Anibal

Berna, 17. — El novel·lista nord-americà Halliburton, inspirant-se en l'epopeia de l'immortal Anibal en travessar els Alps amb els elefants del seu exèrcit, es prepara per a imitar-lo.

Amb aquest motiu, l'escriptor Halliburton s'ha fet enviar de París un elefant que ha arribat a la Sion (Cantó de Valais), i abans del 25 del corrent mes intentarà travessar la serralada alpina per a guanyar la vall d'Aosta (Itàlia), després d'haver creuat el port del gran Sant Bernard.

Halliburton té la autorització de les autoritats suïsses i italianes i per altra part compta amb l'ajut dels religiosos del famós Hospital de Sant Bernat, on s'aturarà.

El curios intent de Halliburton és seguit amb gran interès per concedir-se-li el caràcter esportiu i romàntic.

Sobre política naval de la U. R. S. S. en relació al Pacte anglo-alemany

Londres, 17. — La visita a aquesta capital de l'almirall Ivan Koyanoff, comandant en cap de la flota soviètica del mar Negre, provoca grans comentaris als cercles polítics i navals britànics en els quals es pregunten si aquella no significa una nova actitud decidida pel Govern de Moscou davant el rearmament naval alemany.

Oficialment es declara que l'almirall Koyanoff vingué a Londres amb l'objecte d'assistir a la magna revista naval d'ahir, acceptant la invitació que fou cursada al Govern rus per l'almirall britànic.

No es concedeix a aquesta versió cap crèdit perquè es recorda que l'almirall Koyanoff fou durant molt de temps agregat naval soviètic a Tòquio i es creu que porta l'encàrrec de conferenciar amb l'almirall britànic sobre el futur programa de construccions navals de la U. R. S. S. respecte a la qual es diu que el Govern de Londres demanà a Moscou alguns informes.

Als cercles interessats no s'amaga que Rússia ha donat seguretat a França que no entaularà converses navals amb Anglaterra mentre no s'hagi arribat a un acord naval franco-britànic.

De tot això sembla desprendre's que la missió de Koyanoff és solament exploradora, i que pot conduir, com a únic resultat concret, al nomenament d'un agregat naval a l'ambaixada soviètica de Londres, lloc per al qual es designa al cap de l'armada soviètica, el general Koyanoff.

En el que es refereix al programa soviètic de construccions navals, la reserva és molt intensa als cercles interessats britànics en els quals es fa observar que aquell es basa, com és el cas, en la plena comprensió dels plans quinquennals dels soviets actualment en curs d'execució i que pel moment no es té notícia que hagi estat variat en forma extraordinària.

Per altres conductes, perfectament definibles, se sap, no obstant, que la Unió Soviètica ha emprès ja formidables treballs de fortificació per a la seva defensa costanera, sobretot a Leningrad i Kronstadt i que s'han adoptat mesures per tal de prevenir un possible atac alemany a la U. R. S. S. a través de Letònia, que podria perfectament ésser ajudat per la flota alemanya.

Se sap que els soviets han modernitzat quatre cuirassats de 26.000 tones, construïts durant la Gran Guerra, tres dels quals són al Balcic i un a la mar Negra i que s'ha decidit iniciar la construcció immediata de tots els vaixells projectats.

ES CELEBRARÀ AVIAT EL CONGRESS DE LA TERCERA INTERNACIONAL

Moscou, 17. — L'organ de la III Internacional Comunista «Internatsionalnoye Delo» anuncia que el Congrés mundial de la Internacional Comunista que havia estat ajornat diverses vegades se celebrarà properament.

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Mussolini diu que la guerra no es pot evitar i que no compartiria el Protectorat amb ningú

Els italians no poden resistir els efectes del clima --- França està preocupada per a trobar una fórmula que permeti donar Abissínia a Itàlia i salvar el prestigi de la S. de N. --- Les noves mobilitzacions italianes han convençut a tothom que el Duce vol la guerra

LA PREMSA ITALIANA DIU QUE LA MOBILITZACIO D'ES PER A REPLICAR LA D'ABISSINIA

Milà, 17. — La premsa italiana segueix comentant extensament la mobilització de les noves divisions ordenades per Mussolini, i tracta de demostrar que aquestes mesures són a conseqüència de la intensa mobilització que s'està portant a cap a Abissínia.

En general es fa notar que Itàlia no es deixarà, ni per polèmiques, ni per discussions, ni per la recerca de fórmules vagues, apartar de la línia tracada clarament i per endavant per a la protecció dels seus interessos de prestigi.

Per a l'«Eco del Popolo» d'Itàlia, el comunicat constitueix una nova prova de l'avancament i de la fermesa increïble amb què el Govern feixista respon a l'oposició. La formació simultània de divisions de reserva demostra, a més, la ferma resolució del Govern d'assegurar a Europa la força combativa d'Itàlia. Venen també a provar això les grans maniobres d'estiu que començaran aviat, en les quals participaran més de mig milió d'homes.

La «Stampa» posa de relleu que en el moment actual la diplomàcia no està ja en condicions de trobar una solució. «Fora millor —afegeix— si a Ginebra o en una altra part es pogués resoldre la situació d'una manera convenient; però, en cas contrari, haurà de recórrer a les armes. Hom sap ja el que vol Itàlia i el programa del Duce s'executa metòdicament sense entremesos, als ulls de tot el món.

Les experiències dels últims temps confirmen el convenciment d'Itàlia que una nació vella i segura del seu esdevenidor no ha de comptar massa amb amants noves o velles, sinó sols amb ella mateixa.

«Els abissinis no intentaran mai —diu el Corriere della Sera—, no atacaran mai els italians ni són cecs, ni millor encara, vuit o deu contra un. Era per això absolutament innecessari prevenir un atac inesperat».

La «Gazeta del Popolo» diu que Itàlia es reserva la plena llibertat d'acció en l'assumpte abissini i desitja continuar essent l'únic jutge pel que fa a la millora de defensar els seus interessos nacionals. «No s'ha de tornar enrera —afegeix—. Els acords navals que expiraran aviat, no concerneixen els submarins i Itàlia té el perfecte dret a regular d'acord a la seva conveniència les construccions de sumergibles, arma defensiva».

MUSSOLINI PACTA LA NEUTRALITAT DE FRANÇA I EL JAPO

Roma, 17. — El senyor Mussolini ha celebrat successives entrevistes amb l'ambaixador de França, senyor de Chambrun, i amb l'ambaixador del Japó, senyor Sugimura.

Hom creu saber que en aquestes entrevistes el senyor Mussolini ha tractat d'assegurar-se la plena llibertat d'acció d'Itàlia a Abissínia, mitjançant la formal promesa de Tòquio de no immiscuir-se en l'assumpte.

Aquesta creença la confirmen les paraules de l'ambaixador italià Sugimura, el qual, abordat pels periodistes a l'abandonament de la seva entrevista amb el Duce, digué estrictament: «El Japó no interdirà en un eventual conflicte italo-etíope perquè no té cap interès polític a Etiòpia».

EL GOVERN JAPONES DIU QUE NO PENSEA INTERVENIR I, MOLT MENYS L'EMPERADOR

Tòquio, 16. — El Govern japonès ha desmentit categòricament les informacions publicades a la premsa de Londres segons les quals l'emperador del Japó, havia intentat intervenir per tal d'evitar una nova amenaça de guerra entre Itàlia i Abissínia.

En els cercles ben informats ha produït molta sorpresa aquestes informacions ja que l'emperador no s'ha posat mai en les qüestions de política internacional. Incidentalment es declara que no existeix cap contacte diplomàtic de manera autoritzada entre el Japó i Abissínia. Amb tot, però, el Govern japonès segueix amb atenció el desenvolupament del conflicte italo-abissini, ja que la premsa informa de la imminència de la guerra.

El Govern de Tòquio no ha rebut cap demanda d'Abissínia per a un ajut o subministrament d'armaments així com tampoc cap crida o consultes.

ES CELEBRARÀ AVIAT EL CONGRESS DE LA TERCERA INTERNACIONAL

Moscou, 17. — L'organ de la III Internacional Comunista «Internatsionalnoye Delo» anuncia que el Congrés mundial de la Internacional Comunista que havia estat ajornat diverses vegades se celebrarà properament.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

Litvinov a Roma

EXISTEIX CERTA TIVANTOR AMB ITALIA, A CAUSA DELS PACTES AMB FRANÇA I TACOSLOVAQUIA?

Roma, 16. — Als cercles polítics internacionals de Roma es espera amb veritable expectació la visita a aquesta capital del senyor Litvinov. L'anunci de la seva imminent arribada a Roma ha coincidit amb la publicació a la premsa internacional de sensacionals informacions, segons les quals Romania té un compromís amb els soviets en els termes del qual autoritzaria a les tropes soviètiques perquè travessessin el territori romanès per tal d'atacar a una tercera potència.

Als cercles romanesos se'ls posa de manifest que aquesta ingerència soviètica als Balcans suposa un greu perill per a la pau d'Europa, sobre tot si es té en compte que els sentiments paneslaus són fàcilment excitables, la qual cosa equival a dir que l'expansió soviètica podria realitzar-se ràpidament als països eslaus del centre i sud d'Europa per a propagar-se després a altres nacions.

Fetes aquestes consideracions, es suposa a Roma que la visita de Litvinov haurà de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA PREMSA ALEMANYA DIU QUE ROMANIA PERMETRIA EL PAS DE TROPS RUSSES PEL SEU TERRITORI

Berlin, 16. — El «Berliner Tageblatt» publica aquest matí un interessant article comentant el viatge que actualment realitza a Itàlia el comissari soviètic de Relacions Exteriors, senyor Litvinov, el qual a Roma, celebrà importants converses amb els homes d'Estat italians.

Comentant aquesta visita, diu el periòdic de referència que Litvinov, en la seva qualitat de president del Consell de la Societat de Nacions, voldrà haur de relacionar-se amb aquelles i per aquesta raó es espera amb viu interès.

LA POLITICA FRANCESA DELS DECRETES LLEIS

ELS DECRETES PRESUPONEN UNA ECONOMIA DE MES DE DEU MIL MILIONS - UN IMPOST SOBRE ELS SALARIS I SOBRE ELS BENEFICIS DE LES INDUSTRIES DE GUERRA

París, 17. — El cap del Govern senyor Laval ha comunicat als periodistes el text dels decretes lleis aprovats en el Consell de Ministres que ahir se celebrà permanentment durant tot el dia.

Es tracta, com s'havia anunciat, d'importantes mesures encaminades a assolir el ressorgiment financer i econòmic del país mitjançant la implantació de grans restriccions pressupostàries.

El nombre dels decretes lleis aprovats pel Govern, que es va dir que serien 23, són en nombre de 28 i la seva execució suposa una economia total en el pressupost de 10.959.000.000 francs. Aquestes economies afecten els pressupostos de l'Estat, dels departaments, dels Municipis i dels ferrocarrils.

En els decretes lleis es fixen escales de reducció dels salaris dels funcionaris d'un 3 a un 10 per 100, segons siguin aquells de 8.000 a més de 10.000 francs anuals.

S'estableix un impost d'un 25 per 100 sobre els beneficis de les indústries bèl·liques.

Per a la renda superior a 8.000 francs s'augmenta l'impost actual en un 50 per 100.

S'augmenta l'impost sobre els títols al portador mentre que es deixa tal com està l'impost sobre els títols nominatius.

Es llueguen i els crèdits hipotecaris es disminueixen en un 10 per 100. Els preus del gas, elèctricitat, pa i carbó es redueixen sensiblement.

EL PA S'ABAIXARA DEU CENTIMS

París, 16. — Com a conseqüència dels decretes lleis aprovats pel Govern, s'anuncia que a partir de demà el preu del pa quedarà reduït en 10 centims per quilò a tot el territori francès, s'oposa resoltament.

ELS PROJECTES DE LEWANEWSKI

El salvador dels naufragats del «Txeliuskin» vol fer un vol Moscou - San Francisco, passant pel Pol

Moscou, 17. — El famós aviador soviètic Lewanewski, que adquirí gran relleu mundial amb ocasió dels repetits actes d'heroisme que realitzà durant el salvament dels naufragats del trencacels «Txeliuskin», es disposa a emprendre un sensacional raid transpolàr més complet que els realitzats fins ara pel dirigible «Norge», del general Nobile i el malaguanyat Roald Amundsen, i les travessies en avió portades a cap per l'equip Eleisen-Wilkins i el comandant Richard Byrd.

Lewanewski anirà acompanyat d'altres dos pilots. Utilitzaran un aeroplà terrestre de gran radi d'acció, amb estació de T. S. F.

Es desclara que Lewanewski té ultimament tot el relatiu al sensacional raid transpolàr, que emprendre a tal aviat com els butlletins assenyalin temps favorable.

EL RÈCORD EN LÍNIA RECTA TORNA A ESTAR EN MANS DELS ITALIANS

Roma, 17. — L'aeronàutica italiana ha reconquistat el rècord mundial de distància sense escales i en línia recta, per hidroavions, que recentment li fou arrebatat per l'«hidroavió francès» «Creu del Sud».

La gesta ha estat realitzada pel propi aviador Mario Stoppani, que posseïa el rècord que baten els francesos.

Sortint de Monfalcone (Itàlia), Mario Stoppani ha volat sense escales fins la Somàlia italiana i ha cobert un recorregut de 4.966 quilòmetres en vint-i-cinc hores de vol.

El rècord del quadrimotor francès «Creu del Sud» data batut per una diferència de 691 quilòmetres.

Schuschnigg completament guarit

Vienna, 17. — Les informacions pessimistes circulades a la premsa estrangera relatives a les condicions de salut del canceller Schuschnigg, han estat desmentides rotundament aquest matí quan el canceller ha aparegut novament al seu departament, totalment guarit de l'atac nerviós sofert en l'accident automobilístic que causà la mort de la seva esposa.

Un sant d'actualitat

LA SAGRADA CONGREGACIO FARA BEAT UN BISBE ETIOPIC

Roma, 17. — A presència del Papa s'ha reunit la Sagrada Congregació de Ritus per a discutir les virtuts heroiques de l'apòstol d'Etiòpia, venerable Agosti de Jacobis, vicari apostòlic d'Abissínia, mort el 21 de juliol del 1860.

Si el Papa ho autoritza, el vot favorable de la Congregació s'efectuarà en una data no molt llunyana.

TERRATREMOLS AL JAPÓ

HAN OCORREGUT A FORMOSA

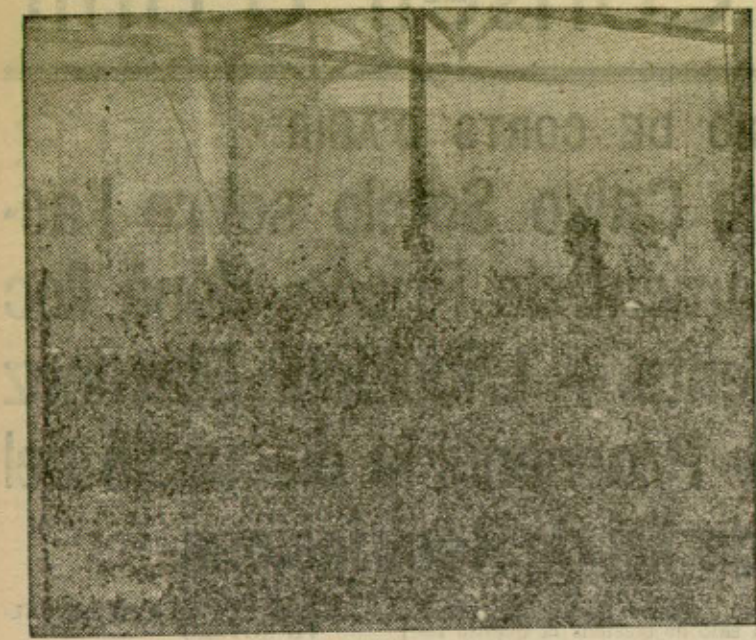
Tòquio, 17. — Durant el dia d'ahir es deixaren sentir fortes sotragades sísmiques a l'illa de Formosa. Es tem que el nombre de víctimes sigui considerable, especialment al Departament de Shingichiku, on els trontolís foren particularment violents.

LES PRIMERES NOTÍCIES PARLEN DE 34 MORTS

Tòquio, 17. — L'Agència Renko, oficials del Govern, comunica que als territoris d'ahir a l'illa de Formosa, resultaren 34 morts i 131 ferits, i quedaren destruïts 254 edificis.

NOVES DADES AUGMENTEN EL NOMBRE DE VÍCTIMES

INCENDI A LA CASA A. E. G. DE MADRID

Es declarà un violent incendi a la fàbrica d'aparells cinematogràfics i de ràdio A. E. G., situada al carrer del General Pàlencia, a Madrid. Els bombers treballant en l'extinció del foc (Express-Foto).

dicació i que la seva gestió ha estat sempre neta. A més, dient que de totes maneres es nomenarà una inspecció per que vagi a aquell Ajuntament.

El senyor CALVO SOTOLLO, rectifica i torna a parlar en favor de la seva proposició. Diu que els perseguits demanen la supressió de la subhasta.

També rectifica el MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ el qual diu que l'expedient que s'ha referit el senyor Calvo Sotollo no està a les esferes governatives.

El senyor RUBIO CHAVARRI també rectifica. Explica el desmentiment de l'expedient aludit pel senyor Calvo Sotollo i diu que tot l'actuat a Priego ha passat ja al Tribunal Suprem, i aquesta jurisdicció és la que haurà de resoldre en últim extrem. Nega que les acusacions que ha fet el senyor Calvo Sotollo siguin exactes.

El senyor SALAZAR ALONSO intervé breument per a explicar la seva gestió al front del Ministeri de la Governació, i explica les peticions que li varen fer alguns diputats monàrquics amb relació a aquest ple.

El senyor CALVO SOTOLLO llegeix dades i escrits relacionats amb el ple de Priego i retira la seva proposició.

El senyor RUBIO CHAVARRI intervé i defensa el cap de l'Estat.

El senyor ALBA: Un cop retirada la proposició, queda clos el debat.

UN DIPUTAT: Mil·ler hauria estat que no s'hagués plantejat.

El senyor ALBA: S'ha plantejat després d'haver-se consultat l'única voluntat legislativa. A més una altra voluntat se n'apropia i em pregué que es posés a debat aquesta proposició.

El senyor CASANUEVA des de la Tribuna de secretaris, llegeix un projecte de Llei.

EL PROJECTE DE LLEI DE RESTRICCIONS

Es repren la discussió del projecte de Llei de Restriccions.

El senyor VILLALONGA retira dos vots particulars.

Es vota nominalment el vot particular del senyor VIDAL i GUARDIOLA que ahir defensà el senyor Badia, i es refusà per 105 vots contra 22.

El senyor VENTOSA explica el vot. Insisteix que no fan obstrucció a aquest projecte.

Volem fer notar una contradicció al ministre d'Hisenda i és que mentre la llei s'anomena de reducció de despeses, a cap dels articles es sol·licita autorització per a reduir despeses. Creu que es tracta d'una autorització per tal de fer una reorganització administrativa, i per això no s'ha de concedir aquesta autorització.

Tem que en voler corregir abusos s'impeixi el lliure funcionament d'un organisme.

Per tal de demostrar que no fan obstrucció anuncia que sols demanarà votació nominal per a determinats vots.

El ministre d'Hisenda li contesta dient que el sempre digué que no creia que la minoria regionalista anés a fer obstrucció, i afegeix que el projecte no és intangible, i que no té més objecte que a-

LES SUSPENSIONS

periòdiques tornaran ràpidament amb les famoses PERLES FEMI

consegüir alguna economia al pressupost de la República.

El senyor BADIA defensa un vot particular a l'article primer.

El senyor VIDAL i GUARDIOLA diu que considera essencial una part del seu vot, perquè les Corts no sols han d'acordar la reorganització dels serveis, sinó que han d'estudiar-ne les conseqüències.

El MINISTRE D'Hisenda contesta dient que no existeix contradicció entre el que digué com a diputat i el que ha dit com a ministre.

Com a tal ministre he dit que feia honor a les meves paraules anteriors i dic que en proposo no sols economitzar 200 milions, sinó que el pressupost del 1936 continuarà economies per centenars de milions de pessetes, i aquest compromís l'adquireixo davant la Cambra.

El senyor VIDAL i GUARDIOLA replica que les economies es referien a l'organització dels serveis.

El senyor CHAPARRI: Fins que no es sapiga el resultat de l'aplicació no pot fixar la quantitat d'economia en el personal, i ara com a ministre no vol que es fixi percentatge d'economies.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI accepta en part un vot particular del senyor Badia.

El senyor BARRIA el defensa íntegrament, dient que la redacció que li dona millora l'articulat.

Acaba dient que no té inconvenient a retirar el vot.

El senyor CHAPARRI contesta que el ministre accepta un debat econòmic anunciat pel senyor Badia, però les circumstàncies no li han permès que es desenrotlli.

Acaba agraint al Sr. Badia la seva intervenció, que li ha permès exposar aquestes idees, que es proposa portar a la pràctica a benefici del país.

El Sr. BARRIA rectifica i diu que l'objecte que es proposava era únicament dir el ministre.

El Sr. Chapparieta diu que el Ministre es complia a tot i tot, i quant al Centre de Contracció, diu que tots els dies canvia impressions amb el cap del servei.

El Sr. RODRIGUEZ DE VIGURI diu que es redactarà l'articulat d'aquest vot, i que el Sr. Badia ho podrà presentar a la Tribuna de secretaris.

Hom posa a debat una esmena del Sr. Gallart, el qual la defensa afirmant que un dels vics de l'administració administrativa espanyola és la congestió de les oficines centrals dels Ministeris, amb minva dels òrgans provincials i regionals i amb manca de l'eficiència en la prestació de serveis públics.

El senyor VILLALONGA, per la Comissió, accepta l'esperit de l'esmena i reconeix que aquesta congestió és deguda moltes vegades a les recomanacions dels diputats.

El senyor GALLART retira l'esmena.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI accepta part d'un vot del senyor Villanueva en el sentit que el ministre pugui decretar l'extinció o la declaració de Cos a extingir.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI accepta l'esperit d'una esmena del senyor Santalo en la qual demana que quan hi hagi voluntat per a les excedències, es decretarà en ordre invers a l'antiguitat.

El senyor SANTALO agraeix aquesta acceptació però considera més interessants altres extrems de la seva proposició que es relaciona amb els articles 43 i 46 de la Constitució. Amb respecte a l'article 43 diu que el ministre no voldrà que hagi impossibilitat per a poder acomplir el fi de procurar l'accés de tots els ensenyaments creats instituts de segon ensenyament. Per això demana que es digui que no es podran augmentar els serveis llevat del que disposen aquests dos articles constitucionals.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI contesta que és impossible admetre aquesta part de l'esmena, i diu que els articles de la Constitució estan per damunt de totes les lleis. Les restriccions — afegeix — no afectaran l'ensenyament perquè aquesta és una indicació imperiosa de l'opinió pública.

El senyor SANTALO rectifica i diu que ell ja sap que no es reduirà el personal de l'ensenyament, i que demana és que no s'impossibiliti la creació de les places necessàries fins que no resti un sol noi sense escola o institut.

Creu que en no poder atorgar un vot de confiança plena al Govern, però està d'acord en allò que signifiqui desigs de nivellar el pressupost. Sol·licita votació nominal per a la part no acceptada.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI diu que no es poden fer excepcions en aquesta matèria, que segurament es podrien fer en altre ordre.

REAPAREIXEN

sense dolor ni molestia de cap mena el període suspès amb PERLES FEMI

El senyor SANTALO retira el vot.

El senyor AZA defensa a continuació un vot particular seu. Declara que el seu desig és que s'eviti abusos.

El senyor MONDEJAR, per la Comissió, s'hi oposa i diu que la llei autoritza al ministre per a tota mena de revisions i tenen mitjans per a evitar desigualtats.

El senyor AZA insisteix en mantenir el vot particular i sol·licita votació nominal.

Demanen la paraula per tal d'explicar el seu vot els senyors Vidal i Guardiola Villanueva.

El senyor AZA insisteix a manifestar.

El senyor VENTOSA opina que la redacció de l'article ha de fer-se amb temps perquè els diputats sapiguin el que van a votar.

Es refereix als discursos del senyor Vidal i Guardiola que fou de fixació d'economies. Creu que la reorganització no és més que el mitjà d'aconseguir una economia. Com hem de votar aquesta redacció si no n'hi ha prou amb què es pugui augmentar les despeses, sinó que precisa fixar un límit mínim de les economies? Ara mateix — diu — el senyor AZA es queixava que en aquest darrer pressupost s'han consagrat planilles que no tenien vigència i en aquestes condicions, hem de votar aquesta autorització?

Jo demano que es fixi el màxim. Jo crec que el senyor Chapparieta està ben decidit, però ningú no pot garantir que segueixi al Ministre, en el qual cas es malmetria l'esforç i la finalitat de la llei.

LA GUERRA DE TARIFES AMB FRANÇA

Quina és la situació a la frontera després de la ruptura de relacions

Reproduïm de «El Debate» la següent crònica del seu corresponent a Guipúscoa sobre la situació creada a la frontera després de la ruptura de les relacions comercials franco-espanyoles:

«La paralització del nostre comerç amb França no varia, almenys per la Duana d'Irun, en transcórrer la setmana de guerra de tarifes.

El tràfic ha disminuït de manera formidable, ja que de 125 vagons que diàriament creuaven la frontera en els dos sentits durant aquesta època de l'any, gairebé no arriben als vint durant aquests dies i encara es dirigeixen a altres nacions i solament en règim de trànsit travessen el territori francès.

Durant el mes de juliol del 1934 entraren a Espanya per aquesta Duana 373 automòbils francesos i 26.677 quilos de mercaderies accessoris per aquestes; durant el mateix mes també entraren 372 quilos de seda, 3.000 d'essències i perfums, 49.511 de sabons i 2.560 de productes farmacèutics.

Nosaltres durant aquest mateix mes de l'any passat varem vendre a França 821.000 quilos de llimones, 105.000 de cireres, 25.773 d'albercocs i 29.559 de raïm. També foren importants per a la nostra exportació 30.000 litres de trementina i 16.000 de llanes, a més a més de 34.000 quilos de peix fresc.

Aquests són els principals comptes posats en joc per a una altra part, en la lluita actual. L'aplicació de la primera columna de l'Arancel fa de tot punt impossible el comerç. En el nostre Arancel la primera columna ve a representar el triple o el quadruple del convingut; però a més a més no es té en compte el recarrec de 138 per cent i un altre recarrec especial imposat ara de 42 pessetes de coeficient de moneda de peseta. Tan sols escomunicats per acostumats incorren en l'error d'adquirir a França petits objectes que després han d'abandonar a la Hisenda davant la quantitat a satisfer dels drets duaners. Així hi ha corregut avui a una senyoreta amb una banona de seda i cotó, els drets d'entrada de la qual eren de 1.513 pessetes, i a un excursionista francès que ha perdut dues magnífiques camises per l'entrada de les quals se li demanaven 65 pessetes.

Els francesos no es queden curts per la seva part, i sabem d'algu al qual li exigien 43 francs per dos manats d'espàrrecs. Aquests casos són continus, malgrat les advertències que s'han divulgat tot el possible per tal que ningú no adquireixi productes francesos. Solament comptadíssimes persones satisfan l'impost, com una senyora que ha tingut el caprit de pagar 250 francs (75 ptes.) per tal d'introduir una caixa de bombons.

La guerra es porta a terme amb tota rigorositat per ambdues parts. Es pot dir que ni entra a Espanya un gram de mercaderia ni surten els productes espanyols a França. Heus ací un fet que ho demostra. Un espanyol, que portava un rellotge francès, assebatant dels grans drets que havia de pagar, intentà dur-lo una altra vegada a França, però hagué d'abandonar-lo per fi en aquella Duana, perquè els duaners francesos li exigien també drets d'importació, i la seva mala sort havia sortit del seu territori.

A Irun, poble on la vida principal del qual la constitueix la Duana, hi ha gran consternació pel conflicte. No obstant, tothom aplaudeix l'energètica actitud del Govern davant la intransigència dels nostres veïns. No és el més dolent, — diuen els exportadors — l'Arancel, ni els contingents francesos; el pitjor és que quan l'exportació d'un producte està calculat sobre aquestes bases, sorprenen als nostres venedors amb tases que els més dolents dels drets que per tal de semblar que compleixen el pactat. Aquesta política — que no ha tingut per la nostra part la resposta adequada — també intentaren emprar-la els francesos amb Suïssa, però aquesta no els va servir, i immediatament amb altres tals quan el qual d'Orsay digué que no comprenia el no impost, les autoritats federals li contestaren: «La nostra tassa de consum interior és exactament igual que la vostra».

Malgrat tot, ací hi ha bona impressió sobre el nostre país. En aquesta època, el nostre comerç d'exportació és molt reduït, com ho demostra la xifra de 50 o 60 vagons diaris de mercaderies que surten cap a França, que és la normal en juliol, ja que en plena temporada de la collita solament aquest fruit d'exporta de 200 a 300 vagons diaris. El passat gener, per exemple, varem vendre a França, i solament per Irun, 15.000

tones de taronja i 135 tones de llimones. Queda per a nosaltres — és cert — el problema de la fruita fresca, albercocs i cireres, principalment per aquesta Duana; però així i tot, el dany és molt reduït, ja que les quatre cinquenes parts d'aquesta exportació es dirigeixen a països distints de França. La nostra posició no pot ésser més favorable, però França també havia pres les seves mesures abans d'escalar el conflicte, i encara que semblava el contrari, són bastants més els estrangers que vénen a les platges de Guipúscoa, que els espanyols que s'arriscen a anar més enllà de San Juan de Luz o Biarritz. Quelcom semblant ocorre amb els excursionistes, i ben clar ho demostra el fet que de 400 automòbils que diàriament travessen la frontera per Behovia solament 150 són espanyols. Els equipatges es revisen amb gran escrupolositat; però hi ha una excepció, als treballadors espanyols repatriats de França gairebé n'hi se'n demana la declaració verbal de la seva pertinença a la frontera tributària. Tots els dies es repatrien uns 20 famílies espanyoles, que, després d'haver treballat a França durant diversos anys, es troben amb la llei que els és retada la carta de treball. Avui, entre aquestes famílies, figura la d'un mutilat; és de Salamanca. Durant 6 anys treballa en una fàbrica de Never, on una màquina li destruí una mà. En preu al centre de treball a França, la seva mà mutilada, li ha estat retirada la carta de treball, i en aquest temps ha estat allí esperant resoldre el que fa referència a la indemnització per accident. Per mantenir el seu subsistència, ha estat obligat a recórrer als seus familiars, i ha tornat a la seva pàtria amb un billet de caritat, el qual el governador li ampliarà fins Salamanca. En la mateixa situació vénen cada dia aquestes famílies de repatriats. Nosaltres tan sols sabem els milers de francesos que treballen a Espanya».

S. E. comença l'estiu

Madrid, 17. — Després del Consell d'Avui el President de la República marxà a la Granja, on començarà el seu estiu.

La llei de Restriccions, el ministre d'Hisenda i la posició de Lliga Catalana

Madrid, 17. — El ministre d'Hisenda en arribar a la Cambra parlà amb els periodistes prop del Consell i celebrà aquest matí. Digué el senyor Chapparieta que parlaren principalment de la posició parlamentària i examinaren la situació econòmica. Ha estat una espècie de balanç, tota vegada que el President de la República inicia el seu descans estiuenc.

En el pla parlamentari — afegeix el senyor Chapparieta —, entra la llei Electoral, i amb tot, és propòsit del Govern que quedí aprovada abans de les vacances. Així mateix, existeix el projecte que quedí aprovada la llei de reforma de la Reforma Agrària, la de repoblació forestal i altres assumptes d'interès, a part, és clar, de la llei de Restriccions.

Albes — diu — un periodista — no hi ha possibilitat que l'última sessió sigui la del dissabte d'aquesta setmana.

El senyor Chapparieta contestà a això dient que en tot cas quedarien sancionats els dissabtes de la setmana pròxima.

En arribar en aquest punt de la conversació s'apropà al grup el diputat de Lliga Catalana senyor Joan Ventosa, el qual requirí per a l'última sessió que quedí aprovada la llei de reforma de la Reforma Agrària, la de repoblació forestal i altres assumptes d'interès, a part, és clar, de la llei de Restriccions.

El senyor Chapparieta li contestà que no hi ha possibilitat que l'última sessió sigui la del dissabte d'aquesta setmana.

En acabar l'entrevista, el cap agrari fou interrogat pels periodistes sobre el que s'havia tractat en la reunió, i manifestà que havien parlat de les possibilitats de la parlamentària i que ell havia dit que era un compromís del partit que presidís, acceptat pel Govern, la qüestió de la reforma de la Reforma Agrària, i que considerava que no podia tancar-se aquesta etapa parlamentària sense que dit projecte fos discutit.

— Discutit o aprovat? — preguntà un periodista.

— En dir discutit — contestà el senyor Martínez de Velasco —, vull dir aprovat, puix que del contrari significaria un joc.

LA LLEI DE DESVAGATS

Un projecte de llei modificant alguns articles

Madrid, 17. — El ministre de Justícia ha llegit aquesta tarda a la Cambra el següent projecte de llei: «Artículo único: Se modifica la ley de 4 de agosto de 1933, denominada de Vagos y Maleantes, según se expresa a continuación:

a) Al artículo segundo se adicionará este párrafo: «1. — Podrán asimilarse ser declarados peligrosos o antisociales los que en sus actividades y propiamente sociales reiteradamente existan en la ejecución de delitos de terrorismo o de atraco, y los que públicamente glorifiquen o ensalzen la comisión de dichos delitos».

b) Al artículo 6 se agrega este párrafo: «10. — Los peligrosos antisociales serán sometidos a las siguientes medidas: internados en establecimientos de custodia; obligación de residir en determinados lugares; sumisión y vigilancia».

Madrid, 17 de julio de 1935»

La greu situació dels obrers minaires a Astúries

Oviedo, 17. — La situació de les mines de carbó empitjora per moments. A les boques i magatzems s'acumula el carbó. Les empreses han hagut de reduir la jornada de treball, per ésser impossible de mantenir els obrers que hi treballen actualment.

A la Duro Felguera s'ha començat als obrers que a partir de la setmana entrant sol treballaran tres dies. A Carbones Asturians no es treballa als dissabtes. Hom creu encara que les altres empreses adoptaran acords semblants.

Segons últims notícies els preparatius per a les manifestacions militars que se celebraran diumenge vinent.

Lerroux i Portela s'entrevisten amb Alba per a tractar de les vacances parlamentàries

Madrid, 17. — A dos quarts de vuit s'han entrevistat amb el senyor Alba el President del Consell i el ministre de la Governació. A la sortida, el senyor Lerroux ha dit als periodistes:

«Hem estat canviant impressions i combinant dades per a tractar de donar satisfacció als diputats que vulguin vacances i posar terme a les sessions».

«Vuit dies més?» — ha preguntat el diputat senyor Fozas.

«Això voldria — ha respost el senyor Lerroux —, que esteu acostumats a les calor de Sevilla».

«S'ha arribat a una conclusió en aquesta entrevista?» — ha preguntat un periodista.

«No, perquè cal fer algunes consultes per ajustar voluntats, sobretot amb les oposicions».

«S'ha assenyalat alguna data per a la discussió del dictamen sobre el senyor Azafia?»

«En principi, s'ha assenyalat el dissabte, però després de tractar de les consultes que he d'efectuar el President de la Cambra, com és de suposar sempre sobre la base que quedará acomplert l'ajustament del Govern, que aquest afer quedí liquidat abans de les vacances».

EL RITME DE LES SESSIONS

El senyor Alba no sap encara si dissabte acabaran les sessions

Madrid, 17. — El senyor Alba, a darrera hora, digué el següent als periodistes:

«Programa per a demà: Tots els assumptes que es puguin aprovar de l'ordre del dia i Llei de Restriccions».

«En proposar reunir a les sis als representants de les minories d'oposició, reüní a la qual també assistirà el ministre de la Governació en nom del Govern per tal de cercar un aranjament respecte als projectes que s'hauran d'aprovar en aquesta etapa. Ara he celebrat ja diverses consultes per a conèixer les diverses orientacions, i a dit efecte he conferenciat amb els senyors Lerroux, Portela, Carrascol, per absència del senyor Gil Robles; Martínez de Velasco, García, Lara, Ventosa, en fi, amb tots».

No sé si serà possible acabar el dissabte les sessions, ja que el fet que el dissabte vagi la discussió del dictamen d'acusació contra els senyors Azafia i Casares Quiroga, no vol dir que s'acabin amb això les sessions, puix que s'hauran aranjat l'entrebanc que això suposava, encara que s'ha d'anunciar amb tres dies d'anticipació i per això he fet avui la proposta a la Cambra per a celebrar sessió el dissabte i discutir-ho, i d'aquesta manera es quedarà en disposició de fer el que s'hagi de fer demà passat».

Probablement se celebrará una sessió secreta molt important per a resoldre sobre les cases que s'hauran d'adquirir per a ampliar les oficines de la Cambra. Es repartirà entre els diputats dues fórmules, una d'arrendament i l'altra de compra.

Per la fe a la llei Electoral, el President del Consell s'ha anunciat que demà podrà presentar el dictamen, i també voldria que quedessin designats abans de suspendre les sessions els 21 diputats que han d'entrar la Comissió per a la revisió constitucional.

«En signar que algú ha preguntat al senyor Alba qui presidirà aquesta Comissió, contestà que el diseg del Govern és que la presidís el senyor Samper».

LA REFORMA DE LA REFORMA AGRARIA

Martínez de Velasco considera que no es pot tancar aquesta etapa parlamentària sense discutir el projecte

Madrid, 17. — El cap del partit agrari, senyor Martínez de Velasco, està acompanyat a la Cambra després de la Cambra el President de les Corts.

En acabar l'entrevista, el cap agrari fou interrogat pels periodistes sobre el que s'havia tractat en la reunió, i manifestà que havien parlat de les possibilitats de la parlamentària i que ell havia dit que era un compromís del partit que presidís, acceptat pel Govern, la qüestió de la reforma de la Reforma Agrària, i que considerava que no podia tancar-se aquesta etapa parlamentària sense que dit projecte fos discutit.

— Discutit o aprovat? — preguntà un periodista.

— En dir discutit — contestà el senyor Martínez de Velasco —, vull dir aprovat, puix que del contrari significaria un joc.

LA LLEI DE DESVAGATS

Un projecte de llei modificant alguns articles

Madrid, 17. — El ministre de Justícia ha llegit aquesta tarda a la Cambra el següent projecte de llei: «Artículo único: Se modifica la ley de 4 de agosto de 1933, denominada de Vagos y Maleantes, según se expresa a continuación:

a) Al artículo segundo se adicionará este párrafo: «1. — Podrán asimilarse ser declarados peligrosos o antisociales los que en sus actividades y propiamente sociales reiteradamente existan en la ejecución de delitos de terrorismo o de atraco, y los que públicamente glorifiquen o ensalzen la comisión de dichos delitos».

b) Al artículo 6 se agrega este párrafo: «10. — Los peligrosos antisociales serán sometidos a las siguientes medidas: internados en establecimientos de custodia; obligación de residir en determinados lugares; sumisión y vigilancia».

Madrid, 17 de julio de 1935»

La greu situació dels obrers minaires a Astúries

Oviedo, 17. — La situació de les mines de carbó empitjora per moments. A les boques i magatzems s'acumula el carbó. Les empreses han hagut de reduir la jornada de treball, per ésser impossible de mantenir els obrers que hi treballen actualment.

A la Duro Felguera s'ha començat als obrers que a partir de la setmana entrant sol treballaran tres dies. A Carbones Asturians no es treballa als dissabtes. Hom creu encara que les altres empreses adoptaran acords semblants.

Segons últims notícies els preparatius per a les manifestacions militars que se celebraran diumenge vinent.

Més informació de l'estranger

SEGONS EL «PRAVDA» LA COL·LITA A RUSSIA ES FA A RITME MOLT LENT

Moscou, 17. — L'organ oficial «Pravda» publica un article crític vivament la lentitud amb què avancen els treballs de la recol·lecció.

Tot i que les autoritats han anunciat una bona collita, comencen a sorgir dificultats i s'anuncia que aquest any s'haurà de lluitar contra els camperols que es neguin a subministrar cereals a les oficines establertes per a emmagatzemar el blat.

Segons el periòdic, els treballs avancen molt lentament i es tem que la collita no hagi pogut ésser recollida a temps.

El blat ha estat segat, però segueix als camps abandonat a les influències del temps. Les pèrdues seran considerables i més si es té en compte que l'organització de treball no funciona de cap manera en gran nombre de sistemes col·lectius d'economia. El nombre de mandrosos és també considerable i en altres sistemes col·lectius d'economia els treballs es porten a cap precipitadament, amb perjudici a la qualitat. Les dificultats per a l'alimentació van en augment i és necessari posar fi a un sistema que fins ara no ha donat cap prova de la seva eficàcia.

ELS NOUS SUBMARINS QUE CONSTRUÏRA ITALIA

Roma, 17. — S'havia mantingut el major secret sobre les negociacions del Comitè de l'Almirallat, que tingueren com a conseqüència la publicació del nou programa de construcció de deu submarins. Aquesta ha confirmat les sosp

ELS ESPORTS

Després del IV França - Espanya

L'ACTUACIO DE L'EQUIP FRANCES I LA DELS NOSTRES WATERPOLISTES

L'extensió del nostre primer comentari, dedicat exclusivament a les curses, ens priva de fer un detallat comentari sobre l'actuació dels nostres waterpolistes en el partit de waterpolo, enssem que algunes consideracions de l'equip francès. Un i altra ho considerem de molt interès per tractar-se de dos equips que en diverses ocasions han lluitat sempre amb un nivell molt igualat. El fet que totes les vegades que s'ha celebrat algun encontre hagin sortit victoriosos els francesos per poc marge, exceptuant un encontre, era un motiu molt explícit perquè l'esmentat encontre desvelés una expectació tan notable com la que va ocasionar.

La igualtat de forces era tan semblant que malgrat els nombrosos i variats comentaris que es feren abans del matx ningú no es proposà a fer un pronostic que atorisés un o altre bàndol; tothom, en general, ho veia difícil d'acabar.

Aquesta vegada, però, contràriament al resultat obtingut d'un encontre, sense cap apassionament, però dir que l'equip espanyol mereixia guanyar. Jugà molt i amb inapetència, si bé una mica desordenat en alguns moments. No per manca d'ocasions hauria pogut desfer el marcador diverses vegades al seu favor, però la sort no els acompanyà gens i pot ésser el nerviosisme que existeix sempre en aquesta mena de partits, amb la gran responsabilitat que té cada jugador que fos la causa que el resultat no fos un altre.

La nostra defensa actuà meravellosament, malgrat un dels gols ocasionats en un moment de confusió. La línia mitjana fou la més eficaç, puix que en tot moment resultà ésser el puntal de l'equip. La davantera complí bé i estigué un xic desordenada en el xut, la qual cosa feu que perdés algunes ocasions. Cruells, a la porta, fou el jugador de sempre, i alena continuament el seu equip demanant reunir-lo sota una mateixa idea pràctica, puix que la seva gran experiència i el no haver de desplaçar-se continuament com els seus companys li donava una clara visió del joc que realitzaven. Intervingué en moltes ocasions i realitzà parades de gran mestre que li valgueren, repelides vegades, molts aplaudiments. El seu rival directe fou Delporte, porter de l'equip francès, consistent amb el joc brut del seu país des que es retirà Desjardins.

Fou també algunes parades vistes i hagué d'actuar constantment, puix que l'atac per part del nostre equip era força continuat.

Ganper a la defensa, féu un partit amb tota la picardia que un jugador veterà pot desplegar; aquesta tàctica li permeté imposar el seu joc fins a l'acabament del partit davant un Cuveller d'altres de fer gols i un dels jugadors de l'equip francès, gairebé totes les ocasions sense haver d'empènyer la violència, puix que, com a jugador de l'equip francès, procurà imposar-lo de bell antuvi i mantenir-lo fins al final del joc, el qual és el segon gol per a Espanya. Borràs va secundar-lo en totes les ocasions; és el jugador ideal tant en els partits on la tranquil·litat predomina com en els que el joc brut del seu paper principal. A ell li és igual jugar en un terreny que en un altre; tot és jugar. Fa segons el que troba i en aquest darrer matx pogué fer gala d'una altra aptitud.

Brull i Cabrer, dos jugadors complets, dos elements que ho feren tot en aquest encontre memorable. El primer, fou constantment el que acudia a tots indrets; tan aviat era a l'atac com el trobàvem a la defensa, on fou algunes jugades molt personals. Facilità el desplaçament, puix que domina a la perfecció el nedar de dors, infatigable, no deixava una sola ocasió per a aportar la seva valerosa col·laboració. Brull és avui dia un dels jugadors més complets de l'equip nacional i ha arribat a un dels graus més elevats quant al domini de la pilota. Cabrer és conegut novament en aquesta ocasió, tingué una actuació brillant, la qual cosa fa suposar que quedarà inclòs definitivament a l'equip nacional. En una ocasió, a força de distància de la porta, obtingué d'un xut fort i col·locat el primer gol per a Espanya amb el corresponent triomf.

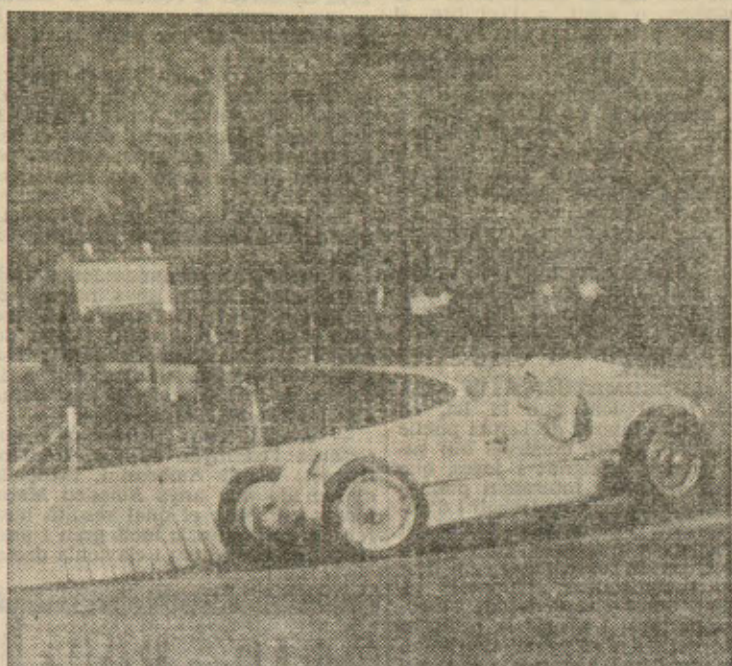
A la davantera, Sabatà i Giménez feren jugades plenes d'emoció que no es veieren coronades per un èxit complet degut al fet que la sort no els acompanyà en alguns moments. Malgrat això foren dos elements de perill constant per l'equip francès i per als dos bàndols francesos, els quals no les tenien totes quan veien la pilota entre les mans de Sabatà i Giménez.

La defensa contrària, Bulteel i Lambert, s'acredità de la manera que ja té adquirida i es veié precisada a actuar constantment, sobretot el primer d'ells donat el cas que Espanya fou la que atacà amb més intensitat. Padou també s'acredità, però fou per la seva duresa en el joc, la qual cosa motivà que l'arbitre l'expulsés en dues ocasions. Fou precisament en

Magdeburg arbitrà també diversos partits, molt compromesos, i en sortí sempre airossament, cosa difícil en aquests casos.

No volem acabar aquest comentari sense tornar altra vegada a felicitar totes aquelles persones encarregades de l'organització del IV França - Espanya, que tant pel desenvolupament de les proves com per la instal·lació dels altaveus, d'una claredat perfecta, com per haver insistit en les petites millores de la piscina i per les moltes més coses i petits detalls que semblen que no tenen importància, han contribuït amb llur esforç a assolir un èxit sense precedents. Solament manca que l'Ajuntament, veient l'èxit obtingut per aquesta manifestació de natació, tingui a bé destinar la construcció d'una altra piscina municipal en un lloc més cèntric i, per tant, més accessible al públic, la qual cosa faria que en diades semblants el nombre d'espectadors es triplicés, puix que són molts els que troben pesat el desplaçament a Montjuïc malgrat i estar la piscina emplaçada en un dels indrets més bonics de la muntanya.

Joan BRAU

EL GRAN PREMI AUTOMOBILISTIC DE BELGICA

Diumenge passat, al circuit de Spa-Francorchamps, es disputà el gran premi automobilístic de Belgica. Dozens de curses més importants de l'any Van Brauchitsch, el cèlebre corredor alemany, en un moment de la cursa.

La reunió d'aquesta nit al Canòdrom del Guinardó

Programa de curses que aquesta nit es celebraran a la pista del canòdrom del Guinardó:

Primera cursa: 375 iardas. — 1. Chumeneu; 2. Olé; 3. Normando; 4. Canicero; 5. Tarran; 6. Moro.

Segona cursa: 375 iardas. — 1. Di-putado; 2. Negro; 3. Raspunin; 4. Silva Aron; 5. Confitero; 6. Rudy.

Tercera cursa: 375 iardas. — 1. Dulia; 2. Sonia; 3. Tibirimb; 4. Samarreta; 5. Linda; 6. Espartero.

Quarta cursa: 450 iardas. — 1. Guajira; 2. Violeta; 3. Sanguljuela; 4. Ochoa; 5. Zulima; 6. Malacara.

Quinena cursa: 450 iardas. — 1. Chicuelo; 2. Blanca; 3. Titina; 4. Tigre; 5. Linda II; 6. Cangrejito.

Sisena cursa: 450 iardas. — 1. Lliga-Kama; 2. Carabi; 3. Ginecama; 4. Fleta; 5. Origa; 6. Flecha.

Setena cursa: 450 iardas. — 1. Chispa; 2. Kaiman; 3. Pocholo; 4. Banderas; 5. Rolero; 6. Saeta.

Octava cursa: 450 iardas. — 1. Marqués; 2. Cacatua; 3. Cuca; 4. Dolina; 5. Fantasma; 6. Cascabell.

Novena cursa: 450 iardas. — 1. Marchena; 2. Vals; 3. Carlo; 4. Calisutet; 5. Marina; 6. Aguilillo.

ATLETISME

DIUMENGE, A L'ESTADI

La final de la «Challenge Magi Mathew» i uns intents de rècord

El propi diumenge, a la tarda, tindrà lloc a l'estadi de Montjuïc, en el transcurs de la celebració de la final de la Challenge Magi Mathew que disputaran els Clubs Grup Excursionista i Esportiu Gironí i el B. U. C., uns proves d'intent de rècord a càrrec dels atletes Menci Serrahima en el llançament del pes; Pere Ricart, en el llançament del disc i l'equip de la Unió Atlètica Nuriel, en la prova de relleus amb 5 x 1500 metres. Aquestes tres proves són de llure participació, prèvia inscripció a la Federació Catalana d'Atletisme, carrer de Sant Honorat, 7, pral, fins dissabte, a les dues de la nit.

El matx Natura - Badalona S. C.

Diumenge passat se celebrà, a Badalona, l'anunciat matx d'atletisme entre el Centre Excursionista Natura i el Badalona S. C. en el curs del qual l'únic a remarcar foren les marques obtingudes en el salt d'alçada i llançament del pes, així com també el gran nombre d'abandonaments produïts. Es registraren els següents resultats:

Disc: — Tugas (B.), 32'41; Parés (N.), 29; Estalella (B.), 27'41; Solé, Seriol i L. Stant.

100 m: — Salé (N.), 12 1/5; Gordi (d.), Company i Seriol (B.), 3'00 m; Planes (B.); Fortunato.

Alçada: — M. Stant (N.), 1'64; Gordi (d.), 1'55; Esteve (d.), 1'60; Jordà i Molina.

Pes: — Tugas (B.), 11'71; Solé (N.) 10'75; Gordi (d.), 10'06; Estalella, Parés i L. Stant.

400 metres: — Tugas (B.), 59"; Company (d.); Esteve (N.); Molina i Tarragó.

1500 metres: — Sender (N.), 4'41"; Gordi (d.) i Piment (d.).

Llançament: — Gordi (N.), 57'9; Solé (d.), 57'8; Estalella (B.), 57'5; i M. Stant (N.), 57'5.

Situació final: Centre Excursionista Natura, 87 punts; Badalona S. C., 48.

GLACIER
SERVEI DE RESTAURANT A LA GRAN TERRASSA - TEMPERATURA MAXIMA, 20 GRAUS
FLAMENCO
RAMBLA DEL CENTRE, 19

Nota del Comitè Regional de Catalunya de la U. V. E.

Vistes i fallides les protestes presentades per les entitats Agrupació Ciclista Gracienca i Unió Ciclista Barceloneta, de no haver fet el circuit fixat en el reglament el corredor Salvador i l'ajut donat al corredor Marian G ascón, durant la cursa i Campionat de Catalunya Inter-Clubs patrocinat per la U. V. E. E. s'ha establert la següent classificació:

1. Agrupació Ciclista Montjuïc (Monreal, Aguilera, Gascon), 12 h. 51 m. 30 s.
2. Unió Ciclista Barceloneta (González, Ruiz, Vagué), 12 h. 53 m. 17 s.
3. Agrupació Ciclista Gracienca (Serrato, Manchón, Surdó), 12 h. 56 m. 43 s.
4. Agrupació Ciclista Germanor (Canchó, Sabat, Núñez), 13 h. 03 m. 12 s.
5. Unió Ciclista Terrassa (Gibert, Fort, Olivares), 13 h. 04 m. 57 s.
6. Sport Ciclista Català (Capdevila, Blasi, Bonda), 13 h. 06 m. 25 s.
7. Penya Ciclista Clipes (Frut, Serra, Gascon), 13 h. 07 m. 49 s.
8. C. C. Excursionista de Santers (Torner, Villar, Soler), 13 h. 19 m. 16 s.
9. A-V Hostafrancs (Canovas, Tortosa, Pons), 13 h. 21 m. 04 s.

FUTBOL

El Sabadell d'excursió al Marroc

El Sabadell ha rebut una important oferta per a jugar uns partits al Marroc, i si bé en ferm no s'ha acordat res per a realitzar aquesta excursió, és molt possible que l'oferta sigui acceptada.

El Sabadell jugaria els dies 25 i 26 del corrent mes a Tetuan, i de retorn, un altre partit a Ceuta, el dia 29 o bé el 30.

La XXIX Volta Ciclista a França

Pellissier, a l'esprint amb Granier, s'adjudicà l'etapa d'ahir amb divuit minuts d'avantatge

Han abandonat en aquesta etapa, Lapebie, Di Paco, l'espanyol Alvarez i Merviel, aquest darrer víctima d'un accident

Marsella, 17. — A Cannes, aquest matí, era una veritable festa. Un públic nombrosíssim, entre el qual es veien molts estupefants, ha acudit a l'Allee de la Liberté per a presenciar la sortida dels etapes. A desgrat de l'hora, la calor era intensa i feia preveure una jornada més penosa a la d'ahir.

A les deu ha estat donada la sortida als corredors, per a cobrir els 195 quilòmetres de carretera accidentada, sinuosa, que separen Cannes de Marsella i que constitueixen la dotzena etapa de la Volta d'enguany.

Els primers quilòmetres han estat, com de costum, de tranquil·litat. El sol cremava i la perspectiva d'uns 200 quilòmetres fets en condicions particularment estuïdes, no convidaven a la lluita. Des dels primers moments, però, s'ha notat una certa mobilitat i molta persistència a portar el comandament de l'escamot, entre els homes ràpids que resten en cursa.

A uns 30 quilòmetres de la sortida, poc abans del control de Prejus, el francès Jules Merviel s'ha escapat sobtadament. La seva actitud ha produït un moment de sorpresa en el gros de l'escamot i molta confusió. Mentre els nus, pel que s'endevinava, tenien ganes de perseguir-lo immediatament, els altres, especialment els líders de la cursa, comprenent que la fugida d'un home que va tan retardat a la classificació general com Merviel — més enllà del 30 — no els podia perjudicar gens ni mica, feien l'orni. Naturalment, els que tenien ganes de perseguir-lo tenien por, per la seva banda, que si es decidien a la càrrega, serien aconseguits aviat per aquests mateixos líders que no s'anaven en el cas de Merviel, i tots haurien de fer l'etapa sota una calor asfixiant i a un tren evidentment penós.

La tònica de la fugida de Merviel ha estat la mateixa, amb ben poques variacions, de tota la cursa.

De totes maneres, en arribar a Prejus, el pilot que fins cinc quilòmetres abans era compaie, s'havia fraccionat.

Merviel ha passat tot sol per Prejus. Passada aquesta localitat, Charles Pellissier i Henry Granier han començat el gran nombre d'abandonaments produïts. Es registraren els següents resultats:

Així, cap allà als 40 quilòmetres de cursa es veia Merviel a davant dels líders, Pellissier i Granier, darrera, pedalejant amb vives; i més tard un escamot nombros, en el qual figuraven Romain Maes, Camusso, Speicher, Morelli, Verwaacke, Lowie, etc., és a dir, els homes més qualifcats en aquesta Volta.

Els de l'escamot dels asos han aлегuier una mica el tren, però no se'ls ha vist el desig d'aconseguir els fugitius que han demostrat en altres ocasions. Per la vuitena primera de la classificació general, la cosa no podia tenir caràcter de desastre, evidentment.

La lluita ha prosseguit així a distància, i els fugitius han anat guanyant terreny. Merviel en guanyava fins i tot als seus veritables perseguidors, Pellissier i Granier.

Per Beauballon, a 60 quilòmetres de cursa, Merviel ha passat sol, amb divuit minuts i segons d'avantatge a Charles Pellissier. A les 10 hores i 16 minuts i 16 segons sobre l'escamot dels asos.

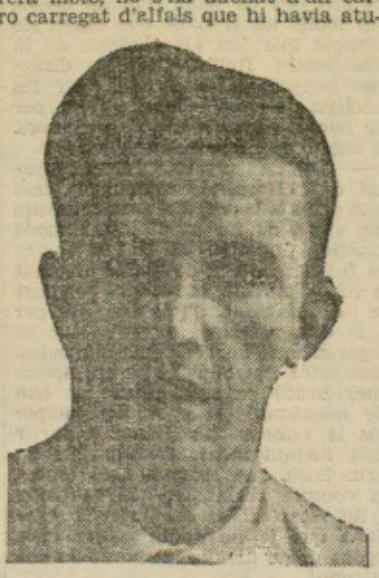
En començar la pujada de Gratignon, Pellissier ha punxat i ha estat derrotat pel seu company Granier. «Chapito» ha reparat amb una ràpida fantàstica i s'ha llançat costa amunt a la persecució dels dos fugitius. Pel cim ha passat Merviel amb 3 minuts i 50 segons d'avantatge a Granier i 15 minuts i 45 segons a Pellissier.

La distància que separava els corredors, s'ha anat mantenint. Merviel apletava amb tota l'anima. Pellissier i Granier tampoc no afloïaven.

A aquesta manera, gots un sol de plom s'ha arribat a La Londe, a 100 quilòmetres 500 metres de la sortida. Merviel hi passà a la una i cinc minuts, Granier a les 13'09, Pellissier a les 13'10, i l'escamot dels asos a les 13'23 i 3 segons. Aquella hora, el comandat pel Sylvester Maes, i hi van alguns corredors menjant. Així sembla voler dir que l'etapa ja està decidida, i que Merviel arribarà davant de tota a Marsella.

Però no és així. Poc després de La

persecució formidàble. En aquesta persecució l'ha ajudat el seu costum de córrer amb el cap baix, però ha estat també la seva desgràcia. Quan ja havia refet una bona part de la distància que el separava dels dos fugitius, a conseqüència d'anar amb el cap baix, com si correqués amb rera motu, no s'ha donat d'un carro carregat d'altres que li havia aturat.

ROMAIN MAES el belga líder de la Volta

rat al cantó de la carretera, i ha anat a embestir-lo de dret. S'ha clavet materialment de cap a la roda del carro, i ha caigut estès, sense sentits, a la carretera.

Forat a l'hospital de Hyeres, ha estat reconegut pels metges, que li han apreciat una ferida profunda darrera l'orella i commoció cerebral. Han continuat sols, doncs, Pellissier i Granier.

Poc abans de Marsella, final de l'etapa, s'ha produït el fraccionament de l'escamot de cap. Després d'alguns tanteigs, s'han destacat S. Maes, R. Maes, Lawie, Archambaud, Berty i Mancial.

Charles Pellissier i Henry Granier, es presenten sols al boulevard Michelet, de Marsella. A l'esprint guanyava Pellissier.

LA CLASSIFICACIO DE L'ETAPA

La classificació de l'etapa quedà establerta com segueix:

1. Charles Pellissier, individual francès, en 6 h. 3 m. 2 s.
2. Granier, en el mateix temps.
3. Maucclair, en 6 h. 21 m. 4 s.
4. Sylvester Maes, mateix temps.
5. R. Maes, id. id.
6. Archambaud, id. id.
7. Lowie, id. id.
8. Thierbach, id. id.
9. Berty, id. id.
10. Verwaacke, id. id.
11. Roth, id. id.
12. Romain Maes, 6 h. 23 m. 16 s.
13. Camusso, en el mateix temps.
14. Speicher, id. id.
15. Morelli, id. id.
16. E. Maes, 6 h. 23 m. 16 s.
17. E. Maes, 6 h. 23 m. 16 s.
18. E. Maes, 6 h. 23 m. 16 s.
19. E. Maes, 6 h. 23 m. 16 s.
20. E. Maes, 6 h. 23 m. 16 s.

Ex-aequo: Es classifica un no dret escamot integrat per gairebé tots els corredors entre els quals figuraven els espanyols Cardona, Bacher i Prior.

Darrera d'aquest grup s'han classificat Jean Aerts, Kutzbach, Moneau, l'oransès Garcia, etc.

LA CLASSIFICACIO GENERAL

1. Romain Maes, 75 h. 28 m. 9 s.
2. Camusso, a 7 m. 11 s.
3. Speicher, a 10 m. 24 s.
4. Morelli, a 11 m. 18 s.
5. Sylvester Maes, a 28 m. 31 s.
6. Verwaacke, a 28 m. 31 s.
7. Lowie, a 32 m. 38 s.
8. Vietto, a 35 m. 3 s.
9. Ruozzi, a 38 m. 46 s.
10. Archambaud, a 45 m. 46 s.

LA CLASSIFICACIO INTERNACIONAL

1. Belgica; 2. França; 3. Alemanya; 4. Itàlia; 5. Espanya.

EXCURSIONISME

— La Secció d'Excursions de l'Ateneu Politecnic, té projectada pel primer diumenge d'agost, dia 1, una excursió en autocar a la Costa Brava, i visitaran Tossa, Sant Feliu de Guixols, S'Agaró, Palamós, Llafrugell, Llafrancs, Aigualluva, Bagur, referent a Barcelona per La Bisbal i Girona. Per a més detalls, adreueu-vos a l'Ateneu Politecnic Alt de Sant Pere, 27, pral.

— Diumenge, l'Esport Ciclista Català celebrarà la seva excursió matinal a Vallensana, per a esmorzar a la font de l'Arbós, i després es traslladaran a la platja de Badalona per a prendre el bany.

Es sortirà de la Plaça Universitat, a les sis del matí, per a seguir l'itinerari del Clot, Sant Andreu, Santa Coloma, Vallensana, Canyet i Badalona i efectuaran el retorn per Sant Adrià.

— El Centre Excursionista «Natura» organitza per als propers propers dies, dels 20 al 23 de juliol, el seu VIII Campament de Repòs, als frondosos prats del Molí del Mas Fred, de Vidrà.

RESTAURANT

GLACIER
LA MILLOR TEMPERATURA D'ESTIU

tinal a Vallensana, per a esmorzar a la font de l'Arbós, i després es traslladaran a la platja de Badalona per a prendre el bany.

Es sortirà de la Plaça Universitat, a les sis del matí, per a seguir l'itinerari del Clot, Sant Andreu, Santa Coloma, Vallensana, Canyet i Badalona i efectuaran el retorn per Sant Adrià.

— El Centre Excursionista «Natura» organitza per als propers propers dies, dels 20 al 23 de juliol, el seu VIII Campament de Repòs, als frondosos prats del Molí del Mas Fred, de Vidrà.

CANODROM-PARK

CAMP DEL «SOL DE BAIX»
Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona

TRAVESSERA DE LES CORTS

Avui, dimarts, a la nit, i totes les nits

Grans Carreres de Llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 — Autobusos: Lletra E

Servei de taxis col·lectius, des de la Plaça de Catalunya i de la Plaça d'Espanya

TEATRE I CINEMA

Germanor Catalana «TOURNEE» DE LA COMPANIA JOAQUIM TORRENTS

Sota el Patronatge de «Germanor Catalana», la relevant companyia dirigida per J. Torrents, dintre breus dies farà una tournée a benefici de les famílies necessitades.

J. Torrents i la seva companyia han donat tota mena de facilitats i per tal motiu, és d'esperar que la seva actuació ha de tenir l'acolliment més cordial per tractar-se d'actes patriòtics.

En tots els actes que se celebrin, l'excel·lent diva cantatriu Angela

Martínez, acompanyada del piano per l'eminent Jaume Mestres, donarà fi a la esmentada feina.

A l'objecte de guanyar temps i per estimar més convenient deixar a la iniciativa dels nostres amics de tot Catalunya, la celebració d'actes patriòtics per «Germanor Catalana», hom prega d'adreçar les seves sol·licituds el més aviat possible, a Joan Vila, Passeig Dr. Robert, 240, principal, tercera.

EL NOSTRE COMPANYY SAGRE, PARE

El passat dimarts, a la nit, l'espessa del nostre company, el conegut crític cinematogràfic Josep Sagre, desil·lurà, després d'una encontre tràgica i inesperada, una formosa nena, a la qual se li ha posat el nom de Beatriz.

Es amb aquest motiu que felicitem sincerament el company Sagre, com així mateix la seva distingida esposa, la qual es troba en perfecte estat de salut.

FITXES

MIRIAM HOPKINS

Miriam Hopkins, la meravellosa rossa de la pantalla, especialitzada en actuacions d'alta comèdia, va néixer un 6 d'octubre... (és de les que es callen discretament l'any), en Savannah, Georgia.

La seva carrera la decidí un accident que tingué la dissort de sofrir. En una ocasió va caure per l'escala de casa seva, trencant-se una cama. Quan li aixecaren l'enguat que l'oprimia, els metges li recomenaren exercici físic, ball, per tal de readquirir al·la la perduda soltura i agilitat. Amb el pretext d'enfortir-se els múscles del turmell, feu una de les genialitats acrobàtiques, contractant-se per a ballar en el show del music box Revue.

El seu inquiet esperit d'aventura la féu buscar nous horitzons. Estudià drama i debutà al costat de Frederich March en l'obra «Pupils». Quan Maurice Chevalier interpretà «El Tentenue Seductor», llençà amb aquest film dues brillants figures cinematogràfiques: Claudette Colbert i Miriam Hopkins. La carrera de Miriam després d'aquesta obra, ha estat rapidíssima.

Es va casar amb Austin Parer, cèlebre escriptor americà, amb el qual feu el viatge de bodes per Europa. Per fi Miriam vingué a integrar l'elenco Radió quan rodà per compte de l'esmentada empresa «La Venus de Oros». Actualment, sempre sota el pabelló de la mateixa marca, està rodant Miriam «La Fera de la vanitat», cabent-li l'honor de haver estat escollida per a tan important paper en renúncia competència amb centenars d'artistes que es disputaven la glòria d'aparèixer en la primera pel·lícula en telerol.

Miriam Hopkins, actualment divorciada d'Austin Parer, el famós literat, atribueix aquesta separació al fet que el famós literat no sabé comprendre l'anima inquieta de Miriam.

A l'any 1933, adoptà Miriam Hopkins, un formató noi, viu amb ell i amb la seva mare, en una casa de l'aristocràtic antic barri de Sutton Place, de Nova York. En Hollywood, posseeix una formosa quinta amb piscina pròpia i tot el confort que acostumen tenir les estrelles.

Miriam és rossa i té els ulls grisos. L'encanta el golf i el seu patit predilecte són les emmanes que menja amb entusiasme a totes hores, ja que deu privar-se d'aquestes emmanes per la por de perdre l'ínia. Mideix 1'65, pesa 56 quilògrames i segueix sota contracte amb la Radió, sota el qual pabelló vurem sens dubte les seves més brillants produccions.

17:15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8:—: Senyals horaris de la Catedral. — Lligo de gimnàs, a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8:20: Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició dedicada a les comarques catalanes. — Discos.

9:—: Senyals horaris de la Catedral.

11:—: Senyals horaris de la Catedral. Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12:—: Senyals horaris de la Catedral. — Segona edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

12:30: «Plat del dia», del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

EMISSIO DE SOBRETOLA

13:—: Senyals horaris de la Catedral. — Lectura programa.

13:02: Cotitzacions.

13:08: «Cocktail del dia», de Pere Chicote. — Programa de discos variats.

13:25: «Cocktail d'avui», del Restaurant Braserie Tivoli. — Continuació del programa de discos.

13:50: Secció Cinematogràfica. — cinematogràfica, per J. Cuesta Roldana.

14:—: «La Paraula», emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.

14:30: «El fet del dia», per Joan Alavorda. — «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya». Sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

15:—: Borsal del Treball de «E A J».

15:—: Sessió Radiobeneficència. — Discos escollits.

15:15: «La Paraula», emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Ministers. Resum de la «Casetta». — Continuació de la sessió Radiobeneficència.

TARDA

16:—: Programa de discos.

18:—: «La Paraula», emissió de les sis de la tarda. Informació general. — Programa del Radiolent. — Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

18:20: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Sessió Internacional de RADIO BARCELONA. — Rondalles, contes, consells útils, etc. — Continuació del programa del Radiolent.

19:30: «Importància de la nostra expedició a l'Àfrica». Conferència per Josep Rovira Petit, que junt amb l'Ateneu Politecnic organitza una expedició a l'Àfrica en companyia de persones de reconegut prestigi científic.

19:45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20:—: «La Paraula», noticiari esportiu.

20:15: Allocució de l'Ateneu Enciclopèdic «Sempre Avants». — Programa de discos selectes.

20:30: Noticiari de la Redacció de «La Publicitat».

20:55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21:—: Senyals horaris de la Catedral. Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21:05: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22:05: «La Paraula», emissió de les deu i cinc del vespre. Directament des de Madrid. Sessió de Corta. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22:20: Sanofon. Recital per Marcel·lí Bayer. Pianista acompanyant Rafael Gálvez.

22:50: Orquestra de RADIO BARCELONA. Sessió de valors.

23:05: Programa de discos.

24:—: «La Paraula», emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions.

FI DE L'EMISSIO

EAJ - 39 - RADIO BADALONA

Programa per a avui, dijous

A les 12. Obertura, senyals ho-

GLACIER

RESTAURANT DE MODA

TOTES LES NITS

LA MUSICA

Palau de Belles Arts: Darrer Concert Simfonic Popular per l'Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent, amb el concurs del compositor Joan B. Lambert — Orfeo L'Eco de Catalunya: Concert i L'Orfeó d'Honor en celebració d'haver assolit el Primer Premi del Concurs de Caramelles d'enguany

La nostra Orquestra Municipal ha clausurat el curs musical d'enguany amb un magnífic festival, dedicat als compositors catalans. És el cert, que si bona part del públic dels concerts simfònics populars s'ha desplaçat envers les estacions d'estiu, cercant les delícies del camp i de les platges, bona part dels ciutadans de Lloret de Mar es proporcionalment sengles automòbils per tal de venir a Belles Arts i assistir a l'audició de la Banda Municipal. Així la gran sala de l'Exposició Universal del 88, es veia extraordinàriament animada i en ella es contaren per centenars els entusiastes que saben distingir el que és una orquestra d'instrumentes de vent sense confondre-la amb qual-sevol recipient de llauana.

Bo i esperant l'anelhada audició de la «Novena Simfonia» obra que Beethoven compagué per a tots els homes i no per a uns quants i que per tal, a la tardor vinent ens deixara sentir amb tota la força de la nostra «Banda», oïrem en aquesta darrera sessió després d'«Eberia» (Evocació, Corpus en Sevilla; Albalán i Triana), «El Testament de N'Amelia», glosa dramàtica de la cançó popular catalana, «Andalusia», poema simfònic, obres en les quals el mestre Joan Lambert de Grignon sosté a tanta alçada el pavelló de la música simfònica catalana.

El gros interès de la vetllada es concentrà a la suite simfònica d'ambient popular «La Festa de Santa Cristina», del mestre Joan B. Lambert, que fou donada per primera vegada. Aquesta composició que fou premiada en un concurs de l'Emissora Ràdio Barcelona, descriu la festa que cada any celebra la vila de Lloret de Mar. En ella recullen els principals i més interessants temes folklòrics, començant pel tradicional toc de campanes del campanar parroquial i a les quatre parts en les quals es divideix l'obra, hom observa com «Comença la Festa» i anant llegint «Mar endins» frueix de les típiques «ballades» que acaben amb una «esardana final». Tot això ofereix al mestre Lambert ample camp on desenvolupar les seves portentesos facilitats a manipular els temes populars que sap col·locar profusament al llarg de la partitura amb un domini absolut del que porta entre mans. L'haver-se lliurat en absolut a la mossa popular no és cap obstacle perquè el mestre Lambert sostingui dintre d'una absoluta seriositat el caire i la construcció de la seva obra, sòlida ja des dels fonaments bàsics i sempre en un elevat nivell musical que la fa en tots els conceptes interessant i agradable. L'autor dirigí amb energia i amb entusiasme la seva magnífica pàgina, que la nostra Orquestra Municipal executà amb una ponderació inigualable, essent l'èxit enorme assolit per aquesta estrena tan gran per l'autor i director a la vegada, com pel professorat del mestre Lambert de Grignon, que feu una tasca d'una envergadura verament extraordinària. El públic, que aquesta vegada, ultra els barcelonins habituals, era augmentat amb un nombrós contingent de veïns de Lloret de Mar, aplaudí amb perllongat entusiasme l'obra.

estrenada, que segurament restarà al repertori habitual de la nostra «Banda».

En acabar el concert fou objecte de nodrides ovacions amb el seu intel·ligentíssim professorat, l'insigne mestre J. Lambert de Grignon, que amb tal encert i exemplar perseverança ha sabut cloure aquest curs musical, un dels més importants de la nostra Orquestra Municipal.

«L'Eco de Catalunya» és una entitat coral de les més antigues de Barcelona, la qual porta ja no sé pas quants anys de tasca cultural a la barriada santandreuenca, on hereta la successió del cor «L'Esperança», que el mestre Joaquim Casadó havia dirigit també durant un grapat d'anys. El mestre Josep M. Comella l'ha vingut treballant des de molts anys ençà amb incansable entusiasme i amb innegable encert, i l'ha anat pujant, malgrat la nul·la protecció amb la qual els adinerats santandreuenques han volgut dedicar-li. L'obra del gran Clavé, que més que musical, té el caire social que assenyala el nou camí de les masses, que ofereix també a les classes paternals el mitjà que els seus treballadors, lluny de maliciar-se en altres llocs ben poc recomanables, s'apleguen en una obra veritablement humana i de un alt sentit cultural, si bé ha trobat en el mestre Comella el seguidor entusiasta i en la direcció de «L'Eco de Catalunya» una col·laboració altruista i veritablement abnegada.

Amb tot, un estol d'obers i d'obres de la popular barriada, seguidors entusiastes del mestre Josep M. Comella, han volgut consolidar amb el seu esforç allò que han mirat amb tota indiferència les classes adinerades i han sostingut en un elevat nivell i alt prestigi aquell cor, que després de «L'Esperança», fou «L'Eco de Catalunya» i que més tard, ampliant llur base, ha constituït una massa orfònica d'unes valors altament remarcables.

Aquest any, «L'Eco de Catalunya» ha estat guanyador del I. Premi del Concurs Extraordinari de Caramelles celebrat a Belles Arts i per tal de celebrar-ho organitza una import festa a la sala del seu teatre, on la secció d'homes interpretarà les obres de concurs «Els Xiquets de Valldes» i «Les Flors de Maig», de Clavé, assolint una perfecta homogeneïtat, un excel·lent conjunt i justesa impecable.

El mestre Francesc Pujol, volgué generosament cooperar a l'èxit obtenint pel coristes del mestre Comella i els dedicà una composició escrita expressos «Cantada de Primavera», que «L'Eco de Catalunya» executà per primera vegada. La competència del mestre Pujol en aquesta branca de l'art musical, en la qual ha viscut constantment consagrat, ens estalviaria de comentar-la si poguéssim resistir la temptació de dedicar-li aquestes modestes ratlles. «Cantada de Primavera» acusa una sòlida construcció coral àmpliament desenvolupada. En ella flueixen els temes mestralment resolts i els compromisos per als executants que no poden pas defugir els seus coneixements de tècnica vocal. El mestre

CALELLA

Diumenge se celebrà el partit contra el Girona F. C., corresponent al torneig de promoció, partit molt esperat per l'afició; en conjunt, fou un dels millors, per no dir el millor d'aquesta temporada, ja que es veié molt bon futbol, tant per un bàndol com per l'altre. La victòria es decantà a favor del Girona, per 2 a 0.

Con cada any, a final de curs, a les escoles municipals, diumenge al matí s'inaugura l'exposició dels treballs escolars dels alumnes, exposició que ha estat molt visitada, i que mereix l'atenció ja que tant en les seccions de nens com de nenes, són molts els treballs que diuen els avenços que fan els alumnes de la dita escola. Rebin, tant els directors senyors Conrad Prat i per les seccions de nens, i Josefa Vives, per les nenes, com els altres professors, la nostra més afectuosa felicitació.

Des de l'any 1933 que el Patronat de l'Hospital municipal està fent actes a benefici d'unes reformes que s'han de fer al dit establiment, benefici, i encara és l'hora que no s'hi ha fet res, havent-se també efectuat fa cosa d'un any, la compra per part de l'Ajuntament, d'uns terrenys per a la dita reforma, terrenys que es pagaren molt bé, i segons referències, l'esmentat Patronat té ja en dipòsit unes 20.000 pessetes, quantitat bonic respecte a si es té en compte que la reforma ha d'ésser a partir amb l'Ajuntament. Creiem que ja seria hora que es comencés tenint en compte l'estat en què es troba el dit Hospital, ja que l'any 33 semblava que ja no podia passar més segons deien alguns membres del dit patronat.

MORENES?

Frissures? Fístules? MORENO! Escriviu avui mateix a Picalqués, 12, tenida, Barcelona, i us guariréu

Francesc Pujol fou calorosament aplaudit per l'afició i el mestre Comella també per l'excel·lent conjunt obtingut amb l'obra esrenada. A continuació, el mestre Francesc Pujol dirigí la paraula als orfeonistes i els dedicà paraules d'encoratjament i els assenyalà amb justes frases el camí a seguir per a triomfar en bé de la cultura i d'una humanitat més humana. Fou estrepitosament aplaudit pel públic i per la secció coral.

La secció de senyoretas acompanyada al piano per la professora senyoreta Antònia Fich Santasusana, interpretà «L'auadada», de Puig; «Barcarola», de Weber, i «A ple sol», de Comella. Les dues darreres foren repetides després d'una ovació perllongada.

La part musical d'aquesta agradable festa donà fi amb els himnes «L'Eco Sagrat» i «El Cant de la Senyera», de Comella i Millet, respectivament, que foren escoltats d'empeus per tota la concurrència aplegada a la sala.

Acte seguit, a l'ample pati del teatre tingué lloc el l'Orfeó d'Honor, el qual transcorregué en un ambient de companyonia i entusiasme que es perllongà fins a ben entrada la matinada.

CAMIL OLIVERAS

GRANOLLERS

NOVES DIVERSES

Els dies 6 i 7 d'aquest mes, la Unió de Xofers de Granollers va celebrar la seva festa anual, amb un programa ben nodrit; destaca, però, el magnífic envasat que alçaren a la plaça Perpinyà, on celebraren un concurs de vestits de quatre pessetes. Els balls es veieren molt concorreguts i es repartiren nombrosos i valuosos premis.

Ha estat admes al cens oficial de professors de català de la Generalitat de Catalunya, el nostre amic Esteve Sarroca, després d'efectuar els corresponents exàmens a la Universitat de Barcelona.

Després de dos mesos d'actuació al Gran Casino Canastol d'Oran (Argèlia francesa), han tornat els components de l'Orquestra Pla-Pey, de la nostra ciutat. Ens plau donar-los la benvinguda.

Divendres, a les deu del vespre, el Casino de Granollers celebrà una reunió general de socs accionistes, per tal de parlar d'una possible reforma del local.

Després d'acordar, per unanimitat, la necessitat i urgència d'aquesta reforma, es nomenà una comissió, que tindrà cura d'estudiar i gestionar la possibilitat del projecte, es redactarà la ponència definitiva, que ha d'aprovar-se en reunió general.

Celebrarem que fos un fet, aquesta iniciativa, que vindria a embellir Granollers, al mateix temps que donaria per una temporada feina nària feina als nostres obers per una temporada.

En el darrer concurs de Teatre amateur, el Quadre escènic de la «Unió Liberal» ha estat classificat en primera categoria, en la qual ja venia figurant des de l'any passat.

Estant de vigilància a la carretera, fou atropellat per un dels automòbils de la fonda Europa, el guàrdia urbà Juli Guirard, el qual resultà amb lesions, sense gravetat.

Dissabte passat foren posats en llibertat els nostres amics de La Roca, Francesc Galvany, Isidre Sàpols, Isidre Rayat, Salvador Fortuny i Jaume Maymó, després haver acomplert, a la presó de Mataró, la condemna de sis mesos que els fou imposada per un tribunal militar.

Persona assabentada ens informa de la nova orientació que la Companyia de M. E. A. pensa donar a la reforma del traçat de la línia i instal·lació de la nostra estació.

El comunicat ens diu que la Companyia ha variat de criteri respecte a l'esmentat projecte, que ja no es realitzarà, en evident perjudici de la ciutat de Granollers.

De moment, es volen fer reformes a l'estació vella, amb caràcter definitiu, i, per tant, no desapareixeran les instal·lacions actuals ni els terrenys que ocupen Granollers, a la via del carrer Girona.

En altres circumstàncies, es podria intentar que fos respectat l'interès de tota una ciutat, però actualment, quan la vida dels pobles torna a ésser, desordenada, un joc de poderosos, ens femem que sigui significatiu el més indefens, tot i la influència de què blasfemen certs personatges que corren per aci.

Hem donat el crit d'alerta; veurem què sabem complir amb el seu deure. Dijous passat ve estar uns homes a la Políclina del Vallès el nostre distingit amic el diputat Josep Grau Jassans, al qual foren fetes unes radiografies. El nostre amic tornà a la Carrija, on segueix amb la seva família.

SABADELL

COSES QUE PASSEN

Tot hom sap que la Lliga i la CEDA s'han constituït guardadors i mantenidors de la família. Quan les esquerres de la República —ells en diuen del bienni, que es veu que no era República— establien el divorci, les lleis laiques i feien desaparèixer l'escola confessional, s'hi enfrontaren en nom del dret i de la integritat de la família. Per a ells la família és la família.

Ara l'Ajuntament gestor, integrats per la Lliga i la CEDA i l'I. D. va a realitzar un acte que els particulars de la família el tindran com a model en l'esdevenidor.

Segons el director de l'Escola Municipal de Música, es produirà la vacant d'aquesta plaça.

Hi havia dos camins a seguir: l'oposició o el concurs.

S'ha adoptat el concurs i s'han ultimats tots els treballs adients per a donar-li realització. Tot està a punt i la designació també feta i a favor del senyor Cabané. No volem pas discutir-li la capacitat, però sí l'aspecte legal de la designació.

Primer. Hem de dir-li que el director senyor Masllovet féu remarcar la conveniència de proveir la vacant una vegada començat el curs de 1935-36, o sigui, l'octubre, si n'hi havia necessitat, i així l'Ajuntament —l'erari públic— s'estalviaria les despeses que caldria fer fins a aquest mes. Cal tenir en compte que el curs actual ja ha acabat fa dies.

Segon. El futur elegit o designat té de 50 a 60 anys, i dintre poc caldrà donar-li, d'acord a la llei de funcionaris, el jubileu i cobrir la seva vacant forçosa.

Tercer. El president del Tribunal del concurs, parement director del dissenyat —així dos membres de la Comissió de Cultura, que és l'afectada per l'assumpte—, i en quant a l'única que resta, el Regidor conseller, és de la Lliga i, per tant, protector també de la família.

«CONSUMATUM-EST»

Però remarcem que hi ha, en l'aspecte de l'interès de l'erari públic de Sabadell, valors musicals tan valuosos com el designat i Joves, que no mermarien els interessos públics i amb una capacitat de treball i d'ansia superior. Remarcem també la impropietat d'atorgar un concurs —millor seria oposicions— a destemps, i remarcem aixímateix el problema doble que té el concurs: comportar, a més la protesta dels consellers d'esquerra suprimits, que en un demà victorials, ells o els de llur tendència, es veuran obligats a fer.

Per a la Lliga i la CEDA, és la família, és la família, és la família i la llei i el deure és el deure.

Quan el primer Ajuntament republicà, el del 12 d'abril, suprimí les concessions a les ordes religioses, confraries, Montepios i agrupacions benèfiques, que amb els diners de la ciutat controlaven un gran nombre de famílies on la misèria planava, l'establien en un sentit general i laic i més humà que el que estava en ús, els senyors que aportaven llur poder a l'Ajuntament deixaren d'aportar i el trameteren a l'Associació Religiosa més simpàtica. Tenint en compte que en la Beneficència Municipal —Assistència Social Pública de què no es podia prescindir— a més de la beneficència, se'n veien rebent ordre de destersar, cosa que acompliren plenament.

Així fou un cop mortal per a l'assistència social, puix que tenia una assignació directa petita i voluntària per a l'import de certes polítiques.

Ara bé, en els pressupostos que seguien hom endegà aquest problema, i avui és magnífic el panorama que ofereix. Les dretes han conjuntat la feina o assistència parlarista catòlica i amplien llur influència en les llars on la misèria plana amb els cabals públics, i obliguen els necessitats —per la compra de la misèria— a la conformitat religiosa. Però, així i tot, el problema no el resolten ni l'apalaven, malgrat contribuir doblement els seus «suposters» per a donar prestigi a llur obra social, ja que en el temps curt d'uns mesos són diverses les empreses industrials que han aprofitat el «laissez faire» i el «laissez faire» actual, han trasplantat, desfet o apalavat, sense motiu justificat, llurs activitats, i han augmentat el nombre d'obers en atur en més de 2.000, entre directes i indirectes. L'incremament de certes gestes porta això. És precisament un home de la Lliga —els homes als quals ens referim abans també ho són— que ha tramès als ciutadans el següent comunicat:

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

TARRAGONA

Ingressaren a la presó de Falset els quinze detinguts el diumenge a Capssades, els quals, segons el feien una fontada i segons la guàrdia civil, una reunió clandestina.

Diumenge propassat es féu escapol de la presó de Reus el pres Josep Mas i Rovira, de 35 anys, de Tarragona, el qual ahir es presentà voluntàriament a la Comissaria de Vigilància i manifestà que s'havia escapat per saber que la seva mare estava greument malalta i que havia passat dos dies al seu costat.

La policia el portà ràpidament a Reus i el reingressà a la presó.

L'alcalde gestor senyor Cereceda ha anunciat el seu viatge a Madrid per tal de gestionar assumptes d'interès per a la ciutat.

En l'excursió l'acompanyarà el president de la Ceda a Tarragona senyor Múgica. Les dues personalitats confien que, donada la seva significació política podran donar un gran impuls als projectes que hi ha per a realitzar.

Segons sembla, visitaran els ministres de la Guerra i de Treball, senyors Gil Robles i Salmeron.

Del seu domicili de la Canonja es troba a falta d'ahir el vell Isidre Cugat i Colomé, de 88 anys, que havia de valders de croses per a poder caminar.

Es desposa que s'allunyà excessivament de la població i li succeí algun accident desagratat.

A la matinal d'ahir, una parella de guàrdies de seguretat que estava de servei a l'estació va detenir a tres sospitosos que anaven per la via intentant passar sense ésser vistos.

Quan els conduïren a la Comissaria de policia, en passar pel Passeig de l'Estació, intentaren fer-se escapolis, la qual cosa aconseguiren dos i el tercer va caure ferit i fou atropat per un tret que engegà un dels guàrdies.

Fou portat a l'hospital i assistit d'una ferida al ventre de pronòstic gravíssim.

Manifestà anomenar-se Josep Vélez i Montalbán, de 17 anys, natural de Barquera (Múrcia). La policia concedí gran importància a la seva detenció, la qual relaciona amb l'atractament ocorregut el diumenge a la carretera de Barcelona a uns trenta quilòmetres de Tarragona.

Un Uldesona, automòbil que conduïa l'enginyer de Fez (Marroc francès) Emili Ambrosini, atropellà al nen de nou anys Amadeu Mataros i Fuster, el qual resultà amb ferides de pronòstic molt greu i amb fractura dels braços i clavícula dreta.

«CONSUMATUM-EST»

Per a la Lliga i la CEDA, és la família, és la família, és la família i la llei i el deure és el deure.

Quan el primer Ajuntament republicà, el del 12 d'abril, suprimí les concessions a les ordes religioses, confraries, Montepios i agrupacions benèfiques, que amb els diners de la ciutat controlaven un gran nombre de famílies on la misèria planava, l'establien en un sentit general i laic i més humà que el que estava en ús, els senyors que aportaven llur poder a l'Ajuntament deixaren d'aportar i el trameteren a l'Associació Religiosa més simpàtica. Tenint en compte que en la Beneficència Municipal —Assistència Social Pública de què no es podia prescindir— a més de la beneficència, se'n veien rebent ordre de destersar, cosa que acompliren plenament.

Així fou un cop mortal per a l'assistència social, puix que tenia una assignació directa petita i voluntària per a l'import de certes polítiques.

Ara bé, en els pressupostos que seguien hom endegà aquest problema, i avui és magnífic el panorama que ofereix. Les dretes han conjuntat la feina o assistència parlarista catòlica i amplien llur influència en les llars on la misèria plana amb els cabals públics, i obliguen els necessitats —per la compra de la misèria— a la conformitat religiosa. Però, així i tot, el problema no el resolten ni l'apalaven, malgrat contribuir doblement els seus «suposters» per a donar prestigi a llur obra social, ja que en el temps curt d'uns mesos són diverses les empreses industrials que han aprofitat el «laissez faire» i el «laissez faire» actual, han trasplantat, desfet o apalavat, sense motiu justificat, llurs activitats, i han augmentat el nombre d'obers en atur en més de 2.000, entre directes i indirectes. L'incremament de certes gestes porta això. És precisament un home de la Lliga —els homes als quals ens referim abans també ho són— que ha tramès als ciutadans el següent comunicat:

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la República, o del bienni, o del 14 d'abril, o de la Revolució, o de l'Estatut, havien suat problemes més greus, aguts i complexos, a profit de la coactivitat i del respecte mutu a la llei, i amb totes les hostilitats interperances. Remarcem, com sempre, el valor dels fets i la política negativa de certs individus.

«Dijous Major del 1935. — Comissió de Festes. — Estimats ciutadans: La Comissió de festes creada per a la confecció i execució del programa d'actes i festes que han de celebrar-se durant la proxima Festa Major, la qual Comissió està formada per sis consellers i diversos representants de les entitats culturals, artístiques, recreatives i esportives de la ciutat, fent-se ressò dels moments difícils i angosos que travessen les llars de crescut nombre de ciutadans, afectats per la falta de treball que la crisi actual enarreja, fa una crida a tots els ciutadans i entitats, patrons i obers, perquè vulguin col·laborar a la tasca que s'imposa aquesta Comissió, que no és altra que la de reunir tots els recursos possibles per tal d'acudir en auxili dels necessitats, tot fent que en aquells dies de joia popular pugui arribar-ne un raig a totes les llars sabadellenques.

No dubtem que voldreu ajudar-nos en aquesta tasca, i amb aquesta confiança, us anunciem que dintre breus dies passarà un funcionari de l'Ajuntament a recollir el que a aquest fi bé lliurats-hi.

Les esquerres de la

Reportatges de LA HUMANITAT

PRESONS DE CATALUNYA

LA DE GIRONA

El diputat senyor Pere Cerezo i el comissari de policia senyor Gómez Serrano compleixen condemnes de 12 i 8 anys respectivament. — Un periodista processat en el compliment del seu deure

Al capdamunt d'una forta pujada dita de Sant Domènec hi ha instal·lada la presó de Girona. Els seus murs estan adossats a l'edifici del Seminari i l'església de Sant Martí. De totes les presons que hem vist, és aquesta, tal vegada, la que té per l'exterior un aspecte més lúgubre. Les parets vellissimes, embriquades deu fer més de cent anys, estan gairebé completament cobertes per finestres d'un metre quadrat aproximadament, en les quals hi ha unes reixes de ferro d'un gruix superior a l'usat per a aquesta mena de serveis.

No sabem certament si el Reglament de presons ho porta, però el cas és que arreu on hem estat ens ha estat possible treure una fotografia de l'exterior de l'edifici. A Girona, no ens fou possible. En encarar la màquina a la porta de la presó, un guardia d'Assalt, que després ens digué que era català dels ingressats durant el Govern de la Generalitat, se'ns adreçà a nosaltres i ens comunicà que no fèssim cap fotografia, car del contrari hauríem de sotmetre'ns a les conseqüències. Li manifestàrem que no sabíem que hi hagués cap legislació sobre aquest extrem, car un edifici civil no és una fortalesa militar, on hom ja no ignora que és interdicteu treure'n fotografies.

Insistí el nostre contrapuntant i ens digué que havia telefonat al general de la Divisió i que li havia dit que sense un permís especial, per escrit, no era possible fer el que ens proposàvem. Com sigui que a Girona no hi ha estat de guerra, ens estranya la disposició, més si hom té en compte que qui té cura d'aquell edifici és la guàrdia d'Assalt, i acordarem de comú acord nosaltres i la màquina, no treure el permís militar i, per tant, no publicar la fotografia de l'exterior. De l'interior ja és tota una altra cosa. Els nostres lectors ja podran veure que tenim força documentació.

Continuant la intercompunda narració direm que la presó de Girona, com moltes altres que hem vist, cau de vella. Procedeix d'una dependència religiosa de quan la desamortització de Mendizábal i en temps de la primera guerra carlista va ésser destinada a presó. Des d'aquells

PERE CEREZO que compleix dotze anys de presidi

temps no s'hi ha fet absolutament cap reparació. Únicament, ara fa poc, com diem més endavant, s'hi establiren algunes millores.

EL DIRECTOR
Les ordres rebudes del general de Girona per mitjà del guardia d'Assalt al qual ens hem referit, ens po-

Els senyors Puig Pujades Cerezo i Dot (assegut) amb altres companys de captivitat a la presó de Girona

saren l'al al cor i fins temèrem que la nostra tasca informativa toparia amb inconvenients i més inconvenients. Confessem que ens equivocàrem de mig a mig. Al cap de poca estona d'ésser a l'ergastul gironí, arribà el seu director, Enric Soler de la Pedraja, un home afectuós, simpàtic i amable. No posà cap inconvenient a les nostres pretensions i donà ordre per tal que tots els presos per delictes polítics baixessin al locutori i perquè poguessin parlar amb ells separats únicament per una sola reixa i no per dues, com és habitual en les visites ordinàries.

EL DIPUTAT PERE CEREZO

Ens acompanyaven en la nostra visita als companys empresonats de Girona, el publicista Darius Rahola i l'ex-tinent d'alcalde senyor Ramon Varderi. Coincidí la nostra visita amb la d'un fill de Pere Cerezo, que no hi manca cap dia. És un jove net que representa uns quinze anys, espavilat i ferm republicà com el seu pare.

Estrenyèrem primerament la mà de l'estimat amic Cerezo i després la de tots els altres. En donar-los compte de la nostra missió ens digueren que ja esperaven la nostra visita, car havien llegit els repor-

tatges que portem publicats d'altres presons.

Pregàrem a l'amic Cerezo que ens expliqués el que creies convenient per al nostre reportatge, i ho féu sense fer-se pregar el més mínim.

Puig Pujades, Víctor Auguet, Lluís Bota, Emili Riera i Pere Cerezo, a la cella

—Mireu—començà—, durant els dies 6 d'octubre i següents foren practicades a Girona de cinc a sis-centes detencions. Molts dels detinguts ho estiguéren de dos a tres mesos, com els Ajuntaments de Sant

Feliu de Guixols, Palafrugell, La Bisbal, Banyoles, Torroella i d'altres que de moment no em vénen a la memòria. L'alcalde de Girona està encara pendent de sumari.

Els detinguts foren portats a les casernes d'artilleria i d'infanteria, als calabossos de l'Audiència i del Govern civil i a la presó. S'habilità, després, com a presó general, la fabrica de paper L'Aurora, on foren traslladats els de la caserna d'infanteria, part de la d'artilleria i els dels calabossos de l'Audiència i del Govern civil. Després, un altre trasllat, aquesta vegada cap a la presó, on tots, car alguns romangueren encara a la fabrica de paper.

A la presó hi anaren ingressant gent procedent de molts pobles dels voltants i molts que havien estat tancats prèviament a la presó de Santa Coloma. Hi hagueren també presos al Castell i a la presó de Figueres i a la de Puigcerdà.

Finalment es tancà la fabrica de paper L'Aurora i tots els presos foren centralitzats a la presó de Girona. Jo hi porto 245 dies i estic amb la mateixa moral que el primer dia.

PERSONALITATS QUE HAN ESTAT A LA PRESÓ I ALGUNES DETALLS

L'amic Cerezo ens seguí dient que havien passat per la presó de Girona diverses personalitats entre les quals recordava en aquells moments els diputats Dot, Dalmau, Marial i Casademunt, el comissari de la Generalitat a Girona, senyor Puig Pujades, el periodista Lluís Bota i els senyors Auguet i Riera.

El diputat senyor Marial hi havia estat dos mesos; el senyor Dot i Arché hi complí una condemna de 4 mesos; el senyor Laureà Dalmau hi estigué quinze dies; i el senyor Puig Pujades set mesos i en l'actualitat està a Figueres, en presó atenuada; en el mateix cas es troben els amics Auguet i Bota.

Com sigui que hi havia alguns presos que havien estat incomunicats foren tancats diversos companys en una cella de castig que en diuen el pozo, entre els quals recordo els senyors Puig Pujades i Gómez Serrano.

L'edifici, ens seguí dient l'amic Cerezo, consta de tres pisos. El primer i el segon, per als presos comuns i el tercer per als polítics. Aquests foren encabits en tres cel·les en nombre de 50, malgrat que la cella normal de quinze a vint homes. No hi ha cap altra ventilació que unes finestres tapiades, a les quals se'ls ha deixat una obertura de pam i mig tocant al sostre.

Per passejar no hi ha altre lloc que un passadís molt humit que amida aproximadament 25 per 5 metres, amb una sola finestra que dona a la banda Nord. Allí hom hi coïa el dinar.

Degut a les gestions fetes per l'alcalde gestor es va aconseguir que es fes una neteja completa, consistent a picar les parets, pintar-les amb aquarel·la i calç i per aquest mitjà foren morts tots els paràsits que hi havia i que ens feien la vida impossible ací dins.

Totes les finestres tapiades varen ésser obertes completament i al passadís en el qual no hi havia més que una, en fou oberta una altra i per aquest mitjà s'ha aconseguit que hi hagi ventilació i que s'extingui la humilitat irresistible que hi regnava.

D'algun únicament n'hi havia a baix, i ara ha estat canalitzada fins a dalt i s'han instal·lat aixetes i dut-

encara que tingui seixanta anys em veig en cor de tornar a lluitar per la República i a noves presons si convé.

—Però vos —ho coneguérem per l'accent— no sou d'ací —preguntàrem—.

—Ja us he dit que sóc de Nalcarnero.

Els companys empresonats interromperen, en aquests moments, la nostra conversa per fer grans elogis del senyor Gómez Serrano pel seu esperit republicà. No calia, però, que els fessin; el seu historial és prou convincent.

Llegiu LA HUMANITAT

ELS ALTRES DETINGUTS

A més a més de les persones a les quals ja ens hem referit hi ha a la presó de Girona els companys Josep Jorje, de Bagur, que hi portà ja set mesos i hi ha de complir un any a que fou condemnat per un Consell de Guerra; Joan Ramon i Josep Fabre, condemnats per un Tribunal d'Urgència a vint mesos de presó. Aquests dos presos són molt joves, el primer té escassament vint-i-dos anys i el segon fa poc que en complí vint.

Està esperant la celebració del Consell de guerra que l'ha de jutjar, Amadeu Torrents, agent de vigilància que forma part d'un grup de 115 processats en el sumari dit de la Comissaria dels quals en foren sobreseguits 104 i els restants estan en llibertat provisional, i tres en presó atenuada. Aquests són els senyors Puig Pujades, Víctor Auguet i Lluís Bota.

El que porta menys temps de presó és el regidor de l'Ajuntament de Palafrugell Joan Rodríguez, que ingressà a la de Girona la setmana passada després de presentar-se voluntàriament en tenir coneixement que estava reclamat per Edictes.

Compleixen condemna al Penal de Pamplona, Emili Riera, 2 anys; Peregrí Sarra, 2 anys i 4 mesos; Jaume Pel, un any i un dia i Vicenç Vila i Angel Blanc, que compleixen la pena de sis mesos de presó. És de remarcar que aquests dos darrers companys quan foren traslladats a Pamplona duïen ja de presó quatre mesos i per a complir-ne dos més foren traslladats a un grup de quilòmetres de distància.

Quan nosaltres visitàrem la presó de Girona feia pocs dies que havien estat alliberats 11 veïns de Banyoles, acusats d'haver cremat garbes de blat en una propietat d'aquell terme municipal. Com que la seva culpabilitat no pogué ésser provada foren alliberats immediatament.

Feia pocs dies que Florià Marco, de Bonmatí, havia estat alliberat després d'haver acomplert sis mesos de presó que li foren imposats i els regidors de l'Ajuntament de Palafrugell, J. Ruiz i E. Cuiart, als quals els havia estat concedida la llibertat provisional.

UN PERIODISTA VÍCTIMA DEL DEURE

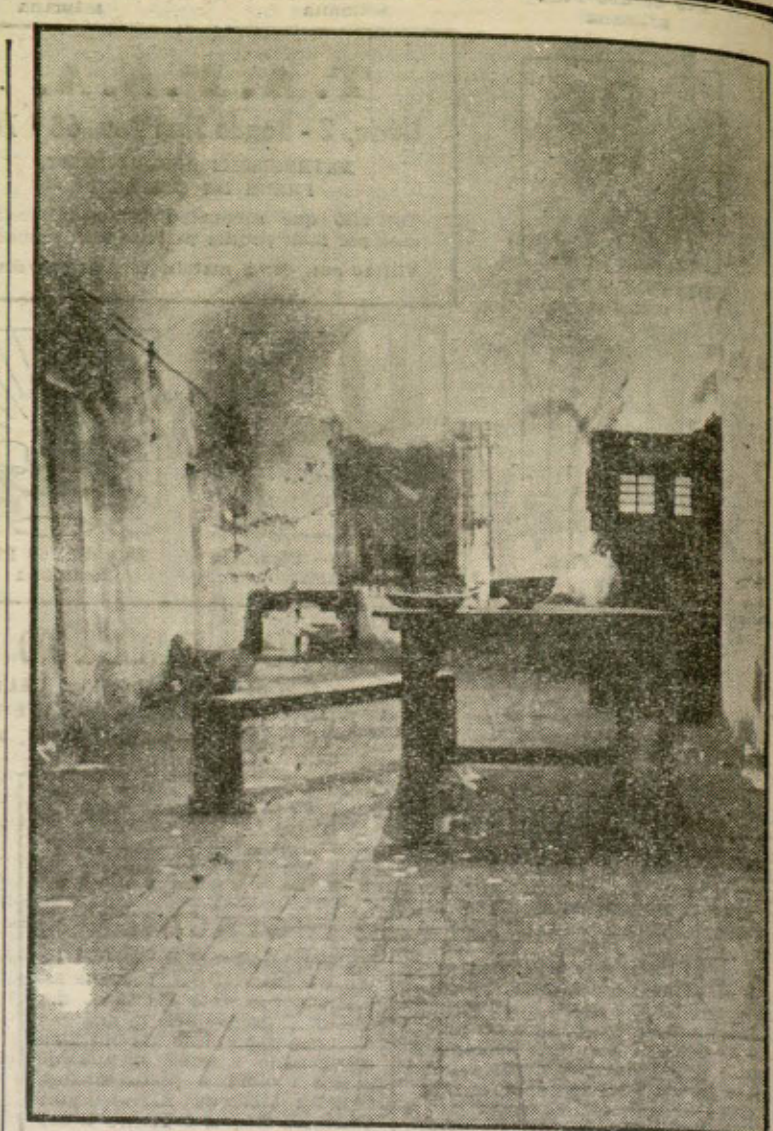
El company de professió Lluís Bota, corresponsal dels diaris «La Publicitat» i «La Rambla», es troba al seu domicili en presó atenuada. El visitàrem i tinguerem ocasió de parlar una llarga estona amb ell.

Ens digué l'amic Bota que fou detingut a l'interior de la Comissaria de Girona la nit del 6 d'octubre mentre portava a cap la seva tasca informativa. Es plany el senyor Bota que mentre ell ha hagut de passar des del 6 d'octubre fins fa pocs dies a la presó, altres persones damunt les quals pesen acusacions concretes hagin estat posades en llibertat provisional.

—Expliqueu-nos, doncs, li diguérem, el vostre cas.

—Es ben senzill, començà, escolteu: Com ja us he dit em trobava aquella nit a la Comissaria de la Generalitat quan em detingueren. Amb tota mena de documentació vaig demostrar que la meua professió m'hi havia portat, però no em vaig de res. Ningú no m'acusà, de moment, del més mínim. Al cap de dos mesos, però, dos guardies declararen que jo havia estat allí repartint armes i després de declarar això foren acarats amb mi i no han mantingut la seva acusació afirmant que no estaven ben segurs que fos jo el que repartí armes i malgrat que aquesta la única acusació que pesava damunt meu i d'haver estat com aquell qui diu retirat, ací em tingué en presó atenuada esperant sense cap mena de por el dia del Consell de guerra que forçosament m'hauria d'absoldre car res no m'acusà.

El cas del company Bota no és únic; foren molts els periodistes que durant la nit del 6 d'octubre varen ésser trobats a l'interior d'edificis oficials de tot Catalunya però tots han estat sobreseguits car la seva professió justificava suficientment la

Un detall del passadís destinat a passeig dels presos

la seva presència allí amb caràcter purament informatiu.

Per què l'amic Bota ha d'ésser una excepció?

J. VILA-BISA

Girona, juliol.

—

LLEGIU

diumenge vinent

LA PRESÓ DE

TORTOSA

—

ESQUERRA REPUBLICANA

DE CATALUNYA

Terrassa

Dia 22 de juliol,

a les 10 de la nit.

Gran Miting a

la Casa del Poble

Parlaran:

Martí Rouret Callo

J. Puig i Ferrer

Humbert Torres

Pere Coromines

Presidirà l'acte el diputat per

Barcelona-Circumscripció senyor

J. PALET I BARBA.

—

SANTIAGO CASARES QUIROGA

PARLARA DIUMENGE

A MADRID

Amb motiu del nomenament

de president honorari de la

Juventut d'Izquierda

Republicana

Madrid, 17. — Diumenge vinent,

a les 11 del matí, se celebrarà un

acte al col·leu Pardini amb motiu

del lliurament d'un pergamí de la

J. I. R. de Madrid al senyor Sa-

ntiago Casares Quiroga pel seu

nomenament de president honorari

de la Joventut de Madrid.

En l'esmentat acte prendran part

com a oradors el president de la

J. I. R. de Madrid, Joan de Canto;

el president del Comitè Nacional de

Joventuts senyor Prudenci Saye-

gues i el senyor Santiago Casares

Quiroga.

Les invitacions poden recollir-se a

la secretaria de la Joventut, cada

dia, de 4 a 8 de la tarda, al carrer

Major, 6.

—

CONSELL DE GUERRA

A SAN SEBASTIAN

San Sebastián, 17. — S'ha celebrat

el Consell de guerra contra Eusta-

qui Gribelalde, Isidre Zanguita, que

la nit del 6 d'octubre, violant la

porta de la fabrica d'Alberdi a

Brincola i s'apoderaren de 10 car-

tutxos de dinamita, amb els quals

volaren la fabrica, propietat del se-

nyor Romuald Echevarria.

El fiscal qualifica els fets d'auxi-

li a la rebel·lió i ha demanat 20 anys

de presó.

El defensor senyor Goicoechea,

ha al·legat incompetència de jurisdic-

ció.

Hom creu que els inculcats seran

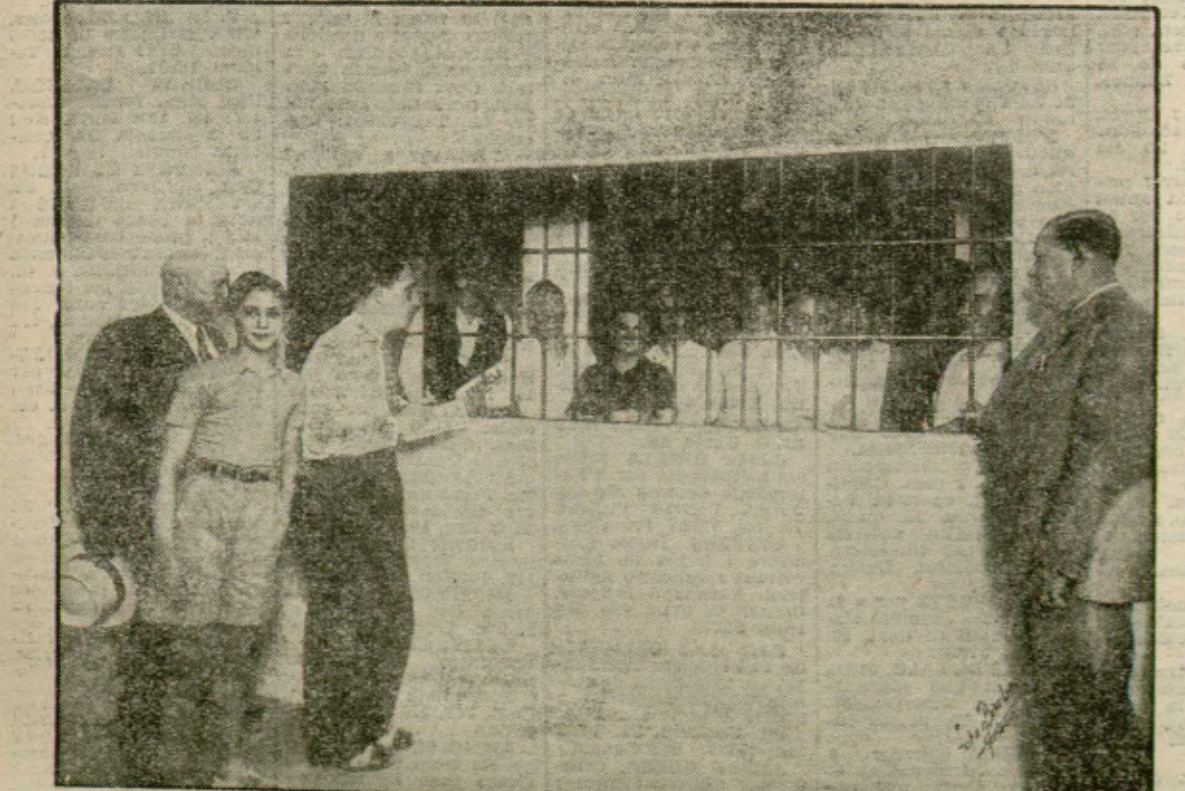
condemnats a 8 anys.

—

EL PERIODISTA PARIA AMB EL DIRECTOR DE LA PRESÓ DE GIRONA

(Fot. Barber)

—

El reporter, Darius Rahola, Ramon Varderi i el fill del diputat Pere Cerezo, parlant amb els detinguts (Fot. Barber)

UN SEPARATISTA DE NALCARNERO

Parlàrem a continuació amb el senyor Joan Josep Gómez Serrano, comissari de policia de Girona, condemnat a vuit anys de presó.

—I vos, que ens heu de dir?—li preguntàrem.

—Ací em tingué, condemnat a vuit anys de presó, per separatista. Un separatista de Nalcarnero!

—És la primera vegada que us agafem?

—Ni la primera ni la darrera. Jo, sempre que hi ha algun moviment republicà no sé que ho fa però hi he d'estar ficat. L'any 1929, a Ciudad Real, ja vaig ésser detingut complicat en el complot dels artillers; el 1930 em varen desferar a Canàries per formar part del Comitè revolucionari de Bilbao Pro-República i ara. Això no vol dir que

El periodista paria amb el director de la presó de Girona (Fot. Barber)